

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 5 • mei 2003

HOLTEN, 95 JAAR KNBLO

Door: Lies Wesseling

25^E NACHT VAN LOON

Door: Klaas en Theo

MAAS EN PEELINIEPAD

Door: Ad van Asten

St. Cuthberts'Way

Door: Christiaan Koehler

*en ook: Margriet, Peter,
Constant, Coos en Henri,
Piet, Willemien,
Marinus, Hein en Kees*

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: mvroosmalen@tridodsl.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:toegevoegd lid dag. bestuur
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail: keestruus.v.vessem@12move.nl
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
Hein Lenders en Marinus van Roosmalen
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws mei 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen..... 4
Meldingen "Van de Bestuurstafel": Hein Lenders
Nieuws van de bonden, door Kees van Vessem 5
Ledenadministratie: mutaties..... 6
 Onze jarigen 7

Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag..... 7
 Zomerprogramma 2003..... 8
Initiatiefgroep: wandelcafé programma.....
 Jongerenactiviteiten 9
 Fin de semaine à la femme, Margriet.....
LPS: Clubkampioenschap 9
 OLAT-deelnemers Kennedymars Sittard 2003.. 10
 Programma clubkampioenschap.....
 25° Nacht van Loon op Zand, Klaas Bakker 11
 Zilveren Nacht van Loon op Zand, Theo Tromp..... 12
Clubreizen: programma 2003..... 13
 Jubileumtocht KNBLO, Lies Wesseling 14
 Paasweekend 2003, Ad van Asten 16
 Met Constant-Op Stap, Constant Dedel..... 17
 Jac. Gazenbeekweg, Willemien Konink..... 18
 Winterserietocht Leende, Piet Jansens..... 19
 Lustrumtocht WS'78, Henri Floor en Coos Verburg 21
 Maas en Peelliniepad, Ad van Asten 23
 Voor u gelezen, redactie..... 28
 St. Cuthbert's Way, Christiaan Koehler 29
Foto voorkaft: De Grote Slink, Maas en Peelliniepad. AvAsten
 Verder foto's van: Lies Wesseling, Theo Tromp, Willemien Konink.
 Christiaan Koehler en Ad van Asten

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p>Ledenadministratie: Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 Clubreizen: Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p>Startbureau: Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404 Boetiek: Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298 Parkoersen: Ad Verbakel ☎0413-212161 OLAT-verzorging: Algemeen Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p>Nijmegen Vierdaagse verzorging: Regina jr Esther v/d Velden Overnachting Vierdaagse Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 OLAT-Wandelpaden: Theo Tromp</p>	<p>Redactie OLAT-Nieuws: Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten Lupinelaan 27 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) a.h.van.asten@hccnet.nl Verzending OLAT-Nieuws Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	---	--	--

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

marietaahlers@planet.nl

Paul Canters

Marinus van Roosmalen b.a.

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten, Peter van de Ven, Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 16 mei 2003 voor plaatsing in ons
juninummer.

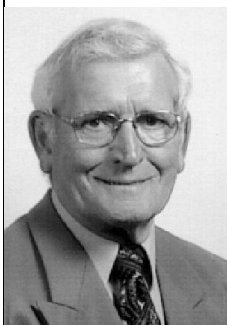
OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

mei 2003
JAARGANG 29, NR. 5

Voorwoord

We zijn nog volop bezig om het uur verschil van de zomertijd te verwerken. Soms zit men dagenlang niet goed in zijn vel, of lijdt uw bioritme daar niet onder? Feit is dat de weg naar een fijne periode breed open ligt. De lente gloort en de voorjaarsbloeiërs genieten volop van de warmere zonnestrallen.

De eerste voetstappen voor het ontwerp van het Market Gardenpad zijn gezet, vrijdag 11 april zijn wij: Mirjam Kies, Theo Tromp en ondergetekende begonnen met verkennen

vanaf Lommel in België naar Valkenswaard.

Onze volgende bijeenkomst als commissie was op woensdag 16 april. Op deze avond hebben we onze commissie uitgebreid met Mirjam Kies: zij zal voor ons de administratie en verslagen gaan doen. Op deze bijeenkomst hebben we wat ingekomen stukken behandeld.

Er zijn diverse gemeenten die positief hebben gereageerd op onze subsidieaanvraag om het Market Gardenpad te kunnen realiseren. Vandaag, vrijdag 18 april zijn Theo Tromp en ik weer een stukje vanaf Valkenswaard tot Eindhoven wezen verkennen. Maar er moet zeer zeker nog heel veel werk gedaan worden.

Zaterdag 5 april heeft de KNBLO haar 95-jarige jubileum gevierd. Vele wandelaars (9000) hebben dit mede gevierd in de vorm van een prachtige wandeling uitgezet vanuit Holten in Overijssel. OLAT was uitgenodigd om de wandelaars te verzorgen. Bij deze wil ik allen die zich hebben ingezet voor de verzorging hartelijk dank zeggen. Het was toch voor velen een lange dag van 's morgens 5.00 uur tot 's avonds 20.00 uur en voor sommigen was het nog later.

Op 2e Paasdag hielden we in Asten onze 26ste Paastocht. Dankzij het prachtige parkoers en het mooie weer konden hier 785 wandelaars met volle teugen genieten. Bert de Boer had er iets moois van gemaakt.

Van het Kringbestuur Brabant-Zeeland is het verzoek gekomen om in de vereniging op zoek te gaan naar een kandidaat voor de functie van secretaris.

De werkzaamheden zouden ongeveer 2 uur per week belopen. Mocht u geïnteresseerd zijn of info willen hebben, neem dan even contact op met een van onze bestuursleden.

Tot volgende maand, Marinus van Roosmalen, voorzitter

Van de Bestuurstafel

Door: Hein Lenders

De laatste winterserietocht van het lopende verenigingsjaar, op 16 maart j.l., mag als geslaagd worden beschouwd. Een mooie route en goed weer lieten weer 1284 wandelaars genieten van al de inspanningen die daaraan vooraf waren gegaan. Jammer dat een onduidelijke startplaatsaanduiding in het LWP voor enige ergernis heeft gezorgd en mogelijk wandelaars heeft doen afhaken. Nogmaals, jammer.

Het Market Gardenpad heeft momenteel onze volle aandacht. De planning is dat de voorverkenning op 28 juli a.s. 'rond' is.

Ook de OLAT-verzorging tijdens de KNBLO-jubileumtocht te Holten eiste de volle aandacht. Onze voorzitter, die naast zijn functie, ook nog de leiding heeft bij de OLAT-verzorging staat er met zijn ploeg borg voor dat alles naar tevredenheid zal verlopen.

Dan was er ook nog de voorbereiding op de Astense Paastocht. Enkele ingewijden weten reeds nu al (13.04.03) dat ons gewaardeerd lid Bert de Boer er een OLAT-waardige route van heeft gemaakt. Het bestuur hoopt dat velen dat zelf zullen ervaren door deel te nemen aan die tocht.

Verder zijn onze voorzitter, vice-voorzitter, secretaris en ondergetekende aanwezig geweest bij de algemene ledenvergadering van de Kring Brabant/Zeeland van de KNBLO.

Graag wil het bestuur voldoen aan de oproep van de kringvoorzitter om mee uit te zien naar een kandidaat-secretaris van de Kring Brabant/Zeeland van de KNBLO. Naar verluidt zou deze functie één uur inzet per dag vragen. Schroom niet en meldt u aan bij een van de genoemde bestuursleden.

Wie durft de uitdaging aan..?

Tot een volgende keer.....en blijf wandelen.

Hein

Nieuws over de bonden

Door: Kees van Vessem, secretaris

Bijna had ik geschreven 'nieuws van de bonden', maar ik ben geen bondsbestuurder, dus ik mag niet namens de bonden spreken. Wel mag ik óver hen spreken. Lekker kletsen over anderen?

Nou nee, dat nou ook weer niet. Het is serieus genoeg. We weten allemaal wel dat het landschap van de wandelsportbonden in Nederland verandert. Móet veranderen, want de overheid wil af van de veelheid van sportbonden in Nederland en stelt als subsidie-eis dat er per tak van sport één bond komt, die aangesloten is bij het NOC*NSF. Alleen de bij het NOC*NSF aangesloten bonden komen voor subsidie in aanmerking.

Momenteel zijn er 3 landelijke bonden: de NWB, de KNBLO en de WONL.

De NWB wil niet fuseren, de andere twee wel. Afgesproken is dat per 1 januari 2004 deze fusie een feit moet zijn. Hoe doe je dat, fuseren? Je kunt natuurlijk net als bij 2 huizen naast elkaar een tussenmuurtje wegbreken, maar de KNBLO en de WONL hebben besloten om samen een bond neer te zetten die voldoet aan de eisen van een moderne sportbond. Een grondige renovatie dus, niks geen gerommel aan een tussenmuurtje.

Over de fusie dwarrelen er regelmatig nieuwsbrieven het secretariaat binnen en dat gaat dan over procedures, werkgroepen, coördinatie en de voortgang. Ik weet niet of wandelaars van procedures houden, maar alla, zonder dat kan het nu eenmaal niet.

Zo houden een aantal werkgroepen zich bezig met de fusie. Zogezegd een renovatieplan in onderdelen. In 't kort gezegd werken zij volgens het volgende schema:

- eerst het bepalen van een visie (wat vinden we belangrijk in huis?)
- dan toetsen op haalbaarheid (leuk bedacht, maar kan het ook?)
- daarna het uitbrengen van advies (hoe vinden we dat het er uit moet zien?)

Voor de fusie zijn de volgende werkgroepen samengesteld:

Werkgroep 1	:	Contributie en lidmaatschap (met o.a. Jos v.d. Bersselaar)
Werkgroep 2	:	Producten en diensten
Werkgroep 3/4:		Infrastructuur (regio-indeling, stemrecht, enz.)
Werkgroep 5	:	Marktonderzoek
Werkgroep 6	:	Statuten en huishoudelijk reglement
Werkgroep 7	:	Opleidingsprogramma's, o.a. accountmanagement (met Jan van de Ven)
Werkgroep 8	:	Meerjaren-beleidsplan
Werkgroep 9/10:		De Ideale Wandelsport Vereniging

Werkgroep 11 : Kwaliteit wandeltochten
Werkgroep 12 : Onderscheidingen
Werkgroep 13 : Kwaliteit Wandelpaden (met o.a. Theo Tromp)

Boven de projectgroepen staat een projectleider die zorgt voor de onderlinge afstemming van de resultaten van de werkgroepen, zodat er eerst gestuukt wordt en dan pas geschilderd en niet andersom.

Verder houdt een coördinatieteam de vinger aan de pols en kijkt of het resultaat nog steeds overeen komt met de bedoelingen. Zo moet het huis wel een deur hebben en ramen op de goede plek. In dit team zitten 2 vertegenwoordigers van beide bonden (waaronder Joop Wesseling, ook al OLAT-lid), aangevuld met een adviseur van het NOC*NSF en het hoofd bondsbureau KNBLO.

Hè hè, volgt iedereen het allemaal nog? Dan over naar de uitwerking. De kamerindeling zagezegd, want de werkgroep 'infrastructuur' heeft inmiddels zijn advies uitgebracht over de indeling van de regio's en hun taak. Even ter herinnering, de 'oude' bonden hebben nu 10 kringen (KNBLO) en 5 districten (WONL).

Dit zijn de voornaamste adviezen van de werkgroep infrastructuur.

- een regio-indeling per provincie, dus 12 regio's
- de regio vertegenwoordigt de aangesloten verenigingen in de vergaderingen van de landelijke bond (getrapte besluitvorming), dus net als nu hebben de verenigingen geen directe landelijke zeggenschap.
- de regio's zijn een service-organisatie met servicepunten voor de verenigingen.
- de regio's fungeren als aanspreekpunt, zorgen voor de coördinatie en ontwikkelen mede het beleid.
- in de regiovergaderingen tellen alleen de stemmen van de verenigingen die daadwerkelijk aanwezig zijn (actief stemrecht).
- de regio's worden juridisch zelfstandig

Zoals altijd roept een renovatie vragen op. Is het aantal kamers wel voldoende? Hadden ze niet groter of kleiner moeten zijn? Zo ook hier.

De huidige kring Brabant/Zeeland is ook het gevolg van een trouwerij/fusie. De ene partij was rijk, de andere arm. Dat heeft de nodige hoofdbreken gekost. Wie betaalt wat en hoe gaan we verder? Bij de nieuwe regio-indeling moet er weer een scheiding van tafel en bed komen. Ai!!

De wandelaar is lid van een vereniging, die heeft stemrecht in de regio en de regio op zijn beurt weer in de landelijke bond. Is de afstand van wandelaar tot bond (lid – vereniging – regio – bond) niet wat groot voor een eigentijdse en moderne bond?

Vragen, vragen. Deze kunnen echter allemaal opgestuurd worden naar de projectleider.

Bovendien zou ik graag het volledige rapport van de werkgroep willen ontvangen. Misschien komen de antwoorden dan vanzelf.

Een volgende keer - wanneer er weer wat meer bekend is - hoop ik hier op terug te komen.

Uit de commissies:

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven
☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aanmeldingen:

Tini Lanen	Bergstraat 26	5427 EC Boekel	04-11-1950
Anneke Wijdeven	Hooghemertseweg 17	5291 NG Gemonde	27-05-1941
Ciel van Wichen	H. de Keijzerplein 21	5622 GB Eindhoven	04-02-1947
Doortje van de Akker	Halvemaanstraat 185	5651 BM Eindhoven	18-02-1957
Willy de Haas	Rivierensingel 413	5704 KR Helmond	22-11-1946
Bob Fisser	Hoogheem 433	5283 BH Boxtel	09-04-1936
Ger Jansen	Hastelweg 91B	5616 HK Eindhoven	25-04-1961
Renate Bissels	Adelaarshorst 59	5042 XH Tilburg	03-07-1976

Opzegging:

Hanneke Hoebbergen uit Weert; Adriane Dusseljee uit Geldrop

Adreswijziging:

Frances Rouppe van der Voort is verhuisd naar: Salland 48 5628 AN Eindhoven
Toos Verdonk is verhuisd naar: Eerste Riet 25 5233 JP 's Hertogenbosch

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Mei

15	Henk Rutten	St. Hubert
	Wim Linssen	Eindhoven
	Henk Plasan	Best
16	Klaas Bakker	Vught
	Rianne Cauwenberg	Helmond
	Gemma Delisse-Munsters	Erp
17	Marc van Dijk	Waalre
	Riet Emans	Weert
19	Wim Willemen	Best
	Bart Gorissen	Nijmegen
	Annie van Langen-v/d Ven	St.-Oedenrode
20	Truus Pijnappels-v/d Camp	St.-Michielsgestel
	Nancy Buckx	Born
21	H. Kuiper	Eindhoven
	Toon Aldenzee	Deurne
	Fons Olfers	Valkenswaard
	Margriet Strouken	Tegelen
22	Boetje Huliselan	Vught
23	Henk Coopmans	Deurne
	Bernadette Terra-Smits	Heesch
	José Hanreats	Heerlen
	Ruben Wolffensperger	Weert
24	Jac Duizer	Spijk
	Paula Hendriks	Groenlo
25	Harry Lutters	Deurne
	Ad Ploegmakers	Eindhoven
	Franny v/d Ree	Maarheeze
	Conny Raymakers	Oss
	Cees Punselie	Nijmegen
26	Joke van de Vossenbergh	Eindhoven
	Ad Ketelaars	St.-Oedenrode
	John van Puyvelde	Heerlen
	Anna Vos	Cuijk
27	Huub Dingen	Eindhoven
	Ad van Dijk	Nuenen
	Frans Smits	Linne
	Anneke Wijdeven	Gemonde
28	Annie Bogert	Hapert
	Gerrit de Gier	Broek in Waterland
29	Johan van Oorschot	St.-Oedenrode

	Francien Zwartz	Veghel
30	Tine Blanken	Veldhoven
	Ria Neggers	Eindhoven
31	Harry van Woerkum	Eersel
	Rini der Kinderen	Eindhoven

Juni

2	Ger Klöster	Uden
	Martha de Heus	Buren Gld
	Johan van Leeuwen	Eindhoven
	Ad van den Boom	Vorstenbosch
3	Mieke van Buul	Eindhoven
	Peter van Buul	Eindhoven
	Elle de Jong	Oisterwijk
5	Willy Timmermans	Veghel
6	Peter te Hennepe	Rheden
	Ad Martens	Rijsbergen
	Jan Malipaard	Burgh Haamstede
7	Marietje Billekens	Geldrop
	Angeline van de Ven	Schijndel
	Jeanne Beex	Knegsel
8	Geert Heijmans	Geffen
	Fien de Vries	Geldrop
	Toon Beekmans	Beek en Donk
9	Dirk Maassen van den Brink	Leiden
10	Jan Cornelissen	Den Bosch
	Annie van Kemenade	Eindhoven
11	Regina jr	Etten-Leur
	Toon Kanters	Erp
	Wim v/d Wittenboer	Eindhoven
	Tjeu Looijmans	Heeze
	Willem Schoonhen	Eindhoven
12	Cor Jansen	Borculo
13	Jacques Smits	Son
	Bob Hoedt	Hamond
	Nellie Schellekens	Veldhoven
	Janet van Gennip	Eindhoven
	Maria Jager-Wijsbek	Eindhoven
15	Hermaan Geenen	Eindhoven
	R. Hendriks	Heeze

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Wandelen is stilstaan bij de dingen onderweg

We starten om 10.00 uur in de morgen met zo ± 30 à 35 mensen. Meestal vanuit een café dat dikwijls speciaal voor ons wandelaars opengaat. Vaak zijn we om ± 15.30 uur weer terug en wordt er samen met de liefhebbers nog wat nagepraat en wat gedronken in het café van vertrek.

Onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Zo niet, dan eten we het meegebrachte lunchpakketje op aan de rand van een ven of midden in het bos.

Overigens vinden lang niet alle horecaondernemers het even leuk als de meegebrachte boterhammen in de zaak genuttigd worden, maar dat is logisch.

Als we onderweg dingen tegenkomen waar we bij stil kunnen staan b.v. een kapelletje, een molen, een pas geboren veulen, een vogelkijkhut of een mooi uitzichtpunt dan doen we dat.

Mocht dat een kapelletje zijn dan houden we vanzelfsprekend en met respect rekening met anderen. Onze tochten zijn meestal rond de 20 km en het tempo ligt op wandelniveau.

Aanmelden of afmelden hoeft niet. Wil je graag eens meelopen, zorg dan dat je op tijd bij het vertrekpunt bent.

Tot ziens en veel wandelplezier

Truus

Datum	Tocht	startplaats
13-mei	De Krang	Stationsplein, Weert
27-mei	Drunense duinen	Café de Rustende Jager, Oude Bossche baan 11, Biezenmortel
10-jun	Rovertse Ley tocht	Café de Zwaan, Vrijthof 17, Hilvarenbeek
24-jun	Mispeleindroute	Café Dorpszicht, Dorpsplein 2, Lage Mierde
08-juli	Cranendonckroute	Café 't Hof, Oranje Nassaulaan 1, Maarheeze
22-juli	Gerendaltocht	NS station, Schin op Geul (10.00 uur start wandeling)
05-aug		géén wandeling i.v.m. de Kempische wandeldagen vooraf
19-aug	Troubadourpad	Bospaviljoen de Rode Lelie, Gemullehoekseweg 147, Oisterwijk
2-sep	Mie Pilsroute	Café Hut van Mie Pils, Leenderweg 1, Aalst (in het bos)
16-sep	'Groote Peel'pad	Rest. Bezoekerscentrum Mijl op Zeven, Ospel
30-sep	Beemd en Vressel	Café Oud Rooy, Markt 13, St. Oedenrode
14-okt	Dommeldal/Plateaux	Café de Woeste Hoeve, Mgr. Kuypersplein, Borkel en Schaft
28-okt	Boerderijroute	Caféboerderij/manege, Kreyl 40, Heeze (via Zwembadweg Geldrop)

Meer informatie? *Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers tel. 0495-535848*

INITIATIEFGROEP:

WANDELCAFE / OLAT-TREFPUNT

Vanaf maart houden we maandelijks een contactavond. Deze ontmoetingen zullen plaatsvinden op donderdagavond. De inhoud: een wandeling, een speciale activiteit en een gezellig samenzijn.

Aanvang 19.00 uur einde ca. 22.30 uur. Kosten €0,50 voor leden en €1,50 voor niet-leden. (voor enkele activiteiten kan een hogere bijdrage gevraagd worden)

Wandelcafé programma

15 mei in 'Brouwershuys Moorees', Heuvel 5, 5737 BX Lieshout

19.00 uur start wandeling van 7 kilometer uitgezet door: Jo Willems

20.45-21.45 uur "Een voettocht naar Rome" door: Jan Knol en Henk Aerds

21.45-22.30 uur gezellig babbelen

19 juni in café-zaal 'De Zwaan', Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur start wandeling van 8 kilometer uitgezet door: Ben Pauw

20.45-21.45 uur **Blaren prikken en voet afplakken** door: Willem Schoonhen en Deborah Tromp

21.45-22.30 uur gezellig babbelen

17 juli in 'Forum De Ganzenheuvel', Ganzenheuvel 56, 6511 WD Nijmegen

20.00 - 22.30 uur gezellig babbelen na een 4Daagse dag

JONGERENACTIVITEITEN

Zoals je in onze vorige maandbladen al hebt kunnen lezen, willen we meer activiteiten gericht op de jongeren binnen OLAT gaan organiseren. Om de daad bij het woord te voegen willen we alvast een voorzetje geven.

We willen komen tot een jongerenwerkgroep, die een aantal activiteiten op touw gaat zetten.

Dus meld je aan als medewerker van de werkgroep of als deelnemer.

Doe dit via e-mail aan: jeugd@wandel-olat.org of bij **Margiet Fischer tel. 0495-539421**

- Jeugd tot 12 jaar kan op elke OLAT-tocht een GRATIS stempelkaart in ontvangst nemen, die recht geeft (na het behalen van de benodigde aantal stempels op OLAT-tochten) op een medaille.
- Jongeren onder de 21 jaar, kunnen mits aangemeld voor de jeugd afdeling (gratis) op last-minute-basis mee met een clubreis als er twee dagen voor de tocht nog plaatsen vrij zijn voor een bedrag van €10,00
- Weekend 7 en 8 juni **Wadlopen Pieterburen**, wandeling over het Pieterpad, overnachting in groepsverblijf. Zondag: Zwerftocht over het wad. Start 08.00 uur in Pieterburen. Kosten wadlooptocht €8,00 excl. reis/verblijfskosten. Overnachting plm. €15,-, Reiskosten per trein ca. €40,-, met reductiekaart €23,50. Per kaart mogen drie personen meereizen. Maximaal aantal deelnemers 18 personen; 12 t/m 21 jaar.
- Van vrijdag 29 t/m 31 augustus zullen we een **trektocht** organiseren.

Op vrijdagavond houden we na het opzetten van de tent een avondwandeling in groepjes met een aantal opdrachten. Zaterdag trekken we met de rugzak verder en komen aan bij onze bivakplaats. We krijgen tijdens deze

dag uitleg over het werken met kaart en kompas.

's Avonds maken we zelf ons potje eten en natuurlijk hoort daar ook een kampvuur bij.

Zondag maken we een oriënteringswandeling, weer in kleine groepjes, waar we het geleerde van de dag ervoor in praktijk brengen en men via de uitgezette controlepunten een route binnen de kortst mogelijke tijd dient af te leggen. In de namiddag zullen we, na de soep met brood, weer huiswaarts keren. Deelname voor leden €30,- en niet-leden €35,- Leeftijdgroep 10 t/m 21 jaar.

Fin de semaine à la femme

Door: Margriet

Na wat heen en weer mailen en schrijven vertrokken 9 vrouwen op 11 april voor een wandelweekend naar de Ardennen, om precies te zijn naar Marcourt, een plaatsje vlak bij La Roche, aan de Ourthe.

De heenweg verliep voorspoedig, hoewel de nieuwe rondweg om Luik werd gemist, en om halfvier kon de auto geparkeerd worden bij ons huisje, dat met veel ah's en oh's werd begroet vanwege de knusse inrichting en het mooie uitzicht vanuit de kamer en het ruime zonnige balkon.

De wandelschoenen werden aangetrokken voor een korte verkenning van de omgeving. Daarvoor besloten we de GR te volgen die langs het huisje liep, en na een flinke klim kwamen we aan bij de kapel van Sint Thibaut die als een baken in het groen lag en vanwaar we een mooi uitzicht hadden over ons dal. Met een grote lus liepen we met de kaart in de hand weer terug naar huis, waar een lekkere maaltijd werd genuttigd, waarna een avond volgde vol kennismaking en inspirerende gesprekken bij een gloeiend hete houtkachel. Na een goede nachtrust maakten we een van de rondwandelingen uitgezet vanuit La Roche, die we na een aanlooproute via Cielle konden volgen. De markering vertoonde nogal wat gebreken, maar met z'n allen hebben we heel creatief drie routes aan elkaar geregen, zo-

dat we na een mooie lange dag de brandende kuiten konden invetten en de vermoeidheid door het putje van de douche konden laten verdwijnen.

Wederom genoten we van een lekkere maaltijd en bleven nog lang natafelen, waarbij goed was te merken dat sommigen wel verder hadden gelopen dan ze gewend waren, zodat de bedden wat vroeger werden opgezocht dan de dag ervoor. Op de zondag werd na het ontbijt even grote poets gehouden, om daarna nog een mooi stuk te wandelen over de GR Ourthe bij Nadrin waar de meanders zo sterk zijn dat je vanaf de uitkijktoren de rivier vijf keer ziet langsstromen. Ook hier laat de markering te wensen over, maar de omgeving is prachtig, de klimmen steil en de paadjes smal. Met veel stenen, boomwortels en omgevallen bomen waar overheen geklommen kon worden. Mooi!!

Even na drie uur kon de thuisreis aanvaard worden en nu kunnen we terugkijken op een geslaagd weekend, met interessante mensen en gesprekken en een paar mooie wandeltochten.

Clubkampioenschap stand per 20 april 2003

plaats	punten		dames							
1	4870	Klaas Bakker		22	1500	Servee Derks		630	Ad van Asten	
2	3715	Hugo Prinsen		23	1480	Ben Duin		630	Anton Leijgraaf	
3	3520	Frits v Duijnhoven		24	1280	Ria Vredenburg	5	630	Jan Soetens	
4	3430	Hanny Klumpkens	1	25	1210	Ron Timmermans		630	Ad Martens	
5	3235	Sjef Koolen		26	1145	Cees Lambregts	47	625	Jan Warrink	
6	3095	Piet de Ruijter		27	1135	Ronald v Oort	48	600	Cor vd Heijden	
7	2780	Boetje Huliselan		28	1045	G. vd Boogerd		600	Cees Punselie	
8	2740	Theo Klanke		29	980	Jans v Griethuizen	6	600	Wim van Gemert	
9	2565	Marcella Creemers	2	30	980	Ad Verbakel	51	540	John v Puyvelde	
10	2455	Paul Canters		31	895	Co Tops	52	525	Wilfried v Bladel	
11	2335	Ad Mollen		32	875	Theo Tromp	53	500	Piet Bernaerts	
12	2320	Conny Raymakers	3	33	860	Henk Vink	54	485	Bert Timmermans	
		Huub Raymakers		34	770	Nancy Buckx	7	55	470	Henk Aerdt
14	2305	Rolf Craanen		35	740	Kees Lambregts	56	380	Theo Gijzen	
15	1815	Marca Nelen	4	36	685	Kees Mol		380	Jose Schimmel	8
		Evert van Ampting		37	630	Peter vd Meijs		380	Bertie Mennen	9
17	1785	M. Timmermans			630	Theo Lormans		380	W. vd Wittenboer	
18	1670	Frits Mennen			630	J. vd Hoogenhoff		380	Gerrit Legierse	
19	1640	Frances Rouppe			630	Hein Dirckx		380	Maria van Hoek	10
20	1590	Anne Radder			630	Joop Krul		380	Jeanne Beex	11
21	1510	Michel v Krimpen			630	Piet vd Laar		380	Peter vd Ven	

380	Jan vd Zanden		380	Ted Liebrechts		250	Ton van Dijk
380	Jacq Hendriks		71	300 Andre Loos		250	Tjeu vd Kerkhof
380	Gerard.Meeuws		72	250 Riet Wassenberg	13	250	Henk Plasman
380	Caroline Dinmissen	12		250 Claude Herman		250	Wim Brooymans
380	Louis Vernie			250 Margriet Fischer	14	80	200 Antoon Asveld
380	Wim Peters			250 Toon v Wordragen		81	150 Paul Koks

OLAT-deelnemers Kennedymars Sittard 2003

Frits van Duijnhoven	10x	09.42	John v Puyvelde	14x	12.40	Wim vd Wittenboer	19x	15.17
Servee Derks	16x	10.18	Piet Bernaerts	01x	12.55	Peter vd Meijs	02x	15.37
Hugo Prinsen	02x	10.22	Theo Lormans	27x	13.02	Maria v Hoek	07x	15.45
Conny Raymakers	04x	10.32	Wim Peters	14x	13.02	Piet vd Laar	10x	15.59
Huub Raymakers	04x	10.32	Anton Leijgraaf	15x	13.12	Joop Krul	02x	15.59
Frits Mennen	24x	10.47	Jan Soetens	13x	13.14	Ad v Asten	19x	15.59
Sjef Koolen	20x	10.58	Ad Verbakel	02x	13.26	Piet de Ruijter	01x	16.01
Klaas Bakker	24x	10.58	Hein Dirx	01x	13.44	Kees Mol	01x	16.01
Frances Rouppe	04x	11.04	Louis Vernie	20x	13.43	Jan vd Zanden	28x	16.31
Rolf Craanen	08x	11.16	Caroline Dinmissen	16x	13.44	Peter vd Ven	14x	16.49
Anne Radder	13x	11.21	Ted Liebrechts	14x	13.47	Jeanne Beex	01x	16.58
Ben Duin	13x	11.31	Hanny Klumpkens	11x	14.29	Ria Vredenbregt	02x	16.58
Theo Klanke	06x	11.36	Marcella Creeers	02x	14.30	Theo Gijzen	16x	17.07
Recreanten:			Gerard Meeuws	13x	14.56	Ad Mollen		17.08
Nancy Buckx	03x	11.05	Gerrit Legjerse	26x	14.56	Jans van Griethuizen	01x	17.08
Co Tops	01x	11.57	Jacq Hendriks	01x	14.59	Bertie Mennen	17x	17.29
Marca Nelen	02x	12.24	Jose Schimmel	03x	14.59			
Evert v Ampting	02x	12.24	Johan vd Hoogenhoff	03x	15.13			

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003

09 mei	Apeldoorn	Nacht van Apeldoorn	100 km/80 km	NVA	finish 300 punten +afstand
16 mei	Hilversum	Kennedymars	80 km	sv De LAT	finish 380 punten + tijd-bonus<13 uur
24 mei	Anna Paulowna	Kennedymars	80 km	Kon. Marine	finish 380 punten + tijd-bonus<13 uur
28 mei	Odoorn	Kennedymars DWV	80 km	D.W.4D	finish 380 punten
31 mei	Weert	Int. Wandelevenement	24uur/100 EM	OLAT	800 punten+km-bonus finish 600+tijdbonus finish 450+tijdbonus finish 400+tijdbonus finish 250+tijdbonus
06 juni	Vlaardingen	Jubileum 75 jaar RWV	75 km	RWV	finish 350 punten
13 juni	Steenwijk	Kennedymars	80 km	TIGO	finish 380 punten
14 juni	Rijsbergen	Kennedymars	80 km	Stichting	finish 380 punten
20 juni	Zwolle	Kennedymars,(de laatste)	80 km	ZWV	finish 380 punten
21 juni	Amsterdam	A'dam-Leeuwarden	150 km	sv De LAT	finish 475 punten
05 juli	Someren	Kennedymars	80 km	JOEK	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
31 juli	Geldrop	Kempenlandtocht	110km/80 km	OLAT	finish 500 pt+afstand
16 augustus	Melderslo	Kennedymars	80 km	M.K.M.	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
22 augustus	Ooltgensplaat	Omloop G.O.	110 km	Stichting	finish 400 punten
22 augustus	Lelystad	Bataviatocht	100 km	Euraudax	finish 300 punten
23 augustus	Breda	Breda-Brecht vv	80 km	Stichting	finish 380 punten
06 september	Amsterdam	A'dam-Tilburg	125 km	HvB	finish 425 punten
12 september	Etten-Leur	Kennedymars	80 km	stichting	finish 380 punten
12 september	Zeewolde	ZtotZ	110 km	stichting	finish 400 punten+ tijdbonus<19 uur
12 september	Haaksbergen	Kennedymars	80 km	D.I.O.	finish 380 punten
13 september	Waalwijk	Kennedymars	80 km	stichting	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
19 september	Bergeijk	Kennedymars	80 km	Stichting	finish 380 punten+ tijdbonus<13 uur
20 september	Nijmegen	N'megen-R'dam	160 km	RWV	finish 500 punten
26 september	Leerdam	80 van de Glasstad	80 km	O.C.G.	finish 380 punten

25^e Nacht van Loon op Zand

Door: Klaas Bakker

Daar gaan we dan; het is voor mij de 18^e keer dat ik hier deelneem, en straks zal ik ook de 18^e keer finishen.

Toen het allemaal begon moest er 105 km gewandeld worden om te slagen, dat is nu teruggebracht tot 95 km voor de heren en voor de dames zelfs tot 90 km. Het parkoers is in de loop der jaren veel zwaarder en moeilijker geworden. Nu zitten er veel meer bochten in, en gaat het stoepje op stoepje af, hier en daar verhoogde wegkruisingen en er valt soms ook een lichte verhoging in het parkoers waar te nemen. Dat is in het begin nauwelijks merkbaar, maar na zoveel uren te hebben gewandeld wordt dat zeker voelbaar. Diegenen die vooraan in het klassement eindigen, leggen gemiddeld 10 km minder af dan in de begin jaren.

Nu is er een mogelijkheid om in teamverband te wandelen van minimaal 3 en maximaal 4 personen. Het totaal afgelegde aantal kilometers per teamdeelnemer vormt de teamafstand; het team met het meeste aantal kilometers is teamwinnaar.

Nieuw bij deze jubileumeditie zijn de recreatieve estafette teams, die zelfs uit 15 personen mogen bestaan, elk team dient 75 km binnen 15 uur af te leggen. Door deze nieuwe activiteit is het bij dit jubileum op het parkoers drukker dan andere jaren. Zaterdagavond om 21.00 uur beginnen 104 individuele deelnemers aan hun prestatieafstand en 16 personen gaan op de recreatieve toer. Eerder die avond verkende de jeugd het parkoers al, en na enkele snelle rondjes zijn deze deelnemers nu naar huis of staan tussen het publiek om ons aan te moedigen.

Het parkoers is hetzelfde als vorig jaar, dus eerst 2 kleine ronden van 1900 meter en daarna gaan we over op de grote ronde van 4750 meter. Er staan twee vaste verzorgingsposten, en langs de route kan men af en toe ook wel iets mee pikken uit 'de koek en zopies' die door het enthousiaste publiek spontaan zijn neergezet. Het koude weer van afgelopen week is verdwenen, de nacht blijft vorstvrij en de zondag wordt een echte zondag. Enkele jaren geleden was de start en finish in locatie 'Echo der Duinen', maar nu gebeurt een en ander vanuit ontmoetingscentrum 'De Wetering'. Het is een hele verbetering, want de vorige locatie was echt te klein en is nu zelfs afgebroken.

M'n wandelschoenen, waar ik vannacht op loop, heb ik moeten afplakken om de grootste gaten in de bovenbouw te dichten; Als je oude schoenen nog zo lekker zitten, dan gooi je ze ook niet zomaar weg!

Als altijd wordt er weer te snel gestart en veel wandelaars breekt dat later op. Om met enige reserve te starten is voor velen toch te moeilijk ook al weten ze dat ze er later profijt van kunnen hebben. Veelal om deze reden hebben 22 wandelaars de finish niet gehaald.

Als je een paar uurtjes onderweg bent, begint je lichaam aan het wandelritme te wennen en krijgt het door dat

12-13 april 2003

het nog tot zondagmiddag 12.00 uur duurt voor dat het weer tot rust mag komen.

Er is veel publiek, maar na enkele uren wordt het toch rustiger en kunnen we onze aandacht focussen op het wandelen en het wegdek.

Dat laatste is wel nodig want op sommige punten is het opletten. Van één wandelaar weet ik zeker dat hij een flinke duikeling heeft gemaakt. Vroeg in de morgen moet ik bijna altijd even naar binnen voor een WC-stop en ik gebruik die gelegenheid meteen om wat extra mondvoorraad uit de weekendtas te halen, zoals marsjes, gedroogde abrikozen, flesje yoghurt etc., niet dat we op de verzorgingsposten te weinig krijgen, maar iets extra is altijd welkom.

Vanaf 10.30 uur gaan we op de kleine ronde over, die is 1900 meter. In vergelijking met andere jaren gaat het nu wat minder met mij tijdens de laatste uurtjes. Dat kan echter niet gezegd worden van Frits van Duijnhoven van OLAT, die wandelt de sterren van de hemel en hij eindigt als 5^e met een gemiddelde van ruim 8 km per uur.

Het is voorjaar, en zijn vrouw heeft hem de hele nacht bijgestaan met extra verzorging, misschien moet ik dat in de toekomst ook eens gaan proberen.! Of zal het bij

Boetje Huliselan, Sjef Koolen

Frits toch aan het haar liggen!?

Nu kan ik net voor 12.00 uur nog een ronde doen, maar ik durf het niet meer aan, want dan moet mijn tempo omhoog om voor 12.15 uur binnen te zijn om di ronde mee te laten tellen. Achteraf viel het aantal gewandelde kilometers toch nog mee.

Dan de gebruikelijke chaos in de kleedkamer en daarna volgt het etentje met prijsuitreiking. Dit gebeurt in de grote sporthal die nu wel beter bezet is dan vorig jaar. We ontvangen een diploma, een grote sportbeker in de vorm van een kelk, en als extra vanwege het jubileum een drinkbeker met de opdruk: 25^e Nacht van Loon op Zand, en A'dam - Tilburg wordt in september voor de 40^e keer georganiseerd door de w.s.v. Hart van Brabant.

Maar eerst wordt Ad Leermakers met al zijn medewerkers aan deze jubileumeditie verrast met een grote, lekkere, romige, dikke jubileumtaart aangeboden door Piet van de Kroft en voor ons wandelaars is er een stuk koude appeltaart.

ZILVEREN 15 UUR VAN LOON OP ZAND

Door: Theo Tromp

Het weekend van 12 op 13 april stond in Loon op Zand geheel in het teken van de wandelprestatietocht de "15 UUR VAN LOON OP ZAND". Het centrum is geheel autovrij en overal hangen de vlaggen uit en versieren vlaggetjes en de lichtjes de straten. Twee torenhoge bogen geven duidelijk de start en finishlocatie aan. Overal langs het parkoers ziet men mensen die zich in partytenten hebben genesteld, met een vuurkorf voor de warmte. Een blaaskapel vrolijkt het geheel op.

De jeugd mag als eerste van start en krijgt bij de finish als beloning een aantal versnaperingen.

In de sporthal druppelen de deelnemers binnen. Maar liefst 120 wandelaars en een 18 estafetteteams hebben zich opgegeven voor het evenement. De teams worden samengesteld en OLAT heeft 17 individuele wandelaars aan de start, goed voor vier teams. Bij de estafetteteams zien we ook een aantal OLAT-leden; het zijn het team Boudewijns uit Dongen (14 personen sterk) met o.a. Piet Boudewijn en Joop Krul en het team "Lang leven de Lol" met Bert, Ron en Marco Timmermans.

Om negen uur 's avond gaat dan het evenement echt beginnen en staat men klaar voor de start om in 15 uur zoveel mogelijk kilometers te wandelen. We boffen, want het is een ideale temperatuur en het is droog. De burgervader luidt de bel voor de start en de twee omroepers houden er tot rond de klok van elf uur de stemming in. Van alle wandelaars hebben ze wel wat waar-c.q. onwaarheden te vertellen, maar dat maakt het spektakel juist zo sfeervol. Je ziet tijdens de ronde, dat er favorieten onder de lopers zijn want overal hangen spandoeken langs de route en je hoort diverse aanmoedigingen. Omdat de muziek en vuurkorven dit jaar aan een vergunningstelsel zijn onderworpen werd het rond een uur of drie rustig langs het parkoers. De jongeren vonden het te koud worden en verdwenen. Kleine onregeligheden zoals vorige jaar met alcoholgebruik, verbrandende paaltjes en grasvelden zag je ditmaal niet. Alleen op de vertrouwde plekken in de van de Hummelstraat en de van Kesselstraat had men het met de burensamen gezellig gemaakt en werden de wandelaars het gehele evenement door aangemoedigd. Ook de estafette was een gouden greep van de organisatie, want de teams bestaande uit 2 tot 15 personen hadden diverse supporters meegenomen wat de sfeer extra verhoogde.

Bij mijzelf neemt de vermoeidheid en slaap om kwart voor vier de lust weg om verder te wandelen en duik ik op een matrasje in de sporthal. Niet goed genoeg uitgerust voor dit evenement. Maar andere OLAT-leden lopen met een regelmaat hun rondjes. Voorin zien we Frits van Duijnhoven, Paul Canters, hij gaat wat moeizaam. Hugo Prinsen, Klaas Bakker, Sjef Koolen, Boetje Huliselan, Ronald van Oort, Michel van Krimpen en natuurlijk Connie en Huub Raymakers; ze draaien onvermoeibaar hun rondjes. Hanny Klumpkens hoeft alleen maar te wandelen, want Jack, haar man, houdt de verzorging en kilometer wel in de gaten en het gaat haar

Rieks Haan, is dit jaar de winnaar bij de mannen, en Marleen Radder was alle vrouwen te vlug af.

Om 15.00 uur is alles voorbij en gaan we, stijf van het zitten, voorzichtig huiswaarts. We denken nog maar niet aan de volgende tocht, een week later bij alweer een jubileum: de 40ste Kennedymars van Sittard.

goed af. "Good Old" Piet de Ruijter maakt men niets wijs en vrolijk en ontspannen komt hij steeds weer langs de finish. Verder zien we onze Rome-ganger Henk Aerds en onze Kennedy-keizer Ad Mollen. Toch zijn er ook enkele gezichten verdwenen van het parkoers als ik in de ochtend weer mijn rondjes begin te draaien. Paul Koks en Kees Lambregts hebben het voor gezien gehouden en zijn alweer richting huis.

Ronald v Oort, Michel v Krimpen

Tijdens de morgenuren worden in het zonnetje de laatste rondjes afgewerkt en om 10.00 uur begint het speakerduo weer met het aanmoedigen van de wandelaars. Het is gezellig druk in het centrum. Op de hoek van het Oranjeplein speelt de fanfare en de wandelaars proberen er nog een paar extra kilometers uit te persen. Het is nu doorbijten, de slaap is overwonnen en bij elke doorkomst kijkt men op de klok en vraagt men zich af: "kunnen we nog een grote ronde draaien of moeten we al over op de kleine ronde."

De strijd voor de meeste kilometers lijkt gestreden. Bij de heren is het Rieks Haan en bij de dames Marleen Radder-Willems die het veld aanvoeren. Maar in het

late stadium komt outsider Jan de Jonge nog opzetten, maar hij kan het gat dan niet meer dichten.

Joop Krul, Piet de Ruijter

Alle wandelaars blijven bij de finishlijn aanwezig en als alle wandelaars gefinisht zijn gaan ze als groep nog eenmaal de kleine ronde op om met een spandoek het publiek te bedanken. Aan het applaus is te horen dat de omstanders dit erg op prijs stellen.

Daarna gaat iedereen naar binnen voor een maaltijd, en worden de herinneringen aan de deelnemers uitgereikt. Hier staan ons enkele verrassingen te wachten. Piet van de Kroft heeft bij een plaatselijke bakker een grote taart

'geregeld' en hij biedt deze inclusief een gift aan voor Artsen zonder Grenzen.

Als vertegenwoordiger van de Sectie Lange Afstand mag ik enkele wandelaars huldigen met een oorkonde voor het behalen van Long Distance Walker en Kennedy Walker. Ook hier een verrassing. Hoofdreden echter was het feit dat ik namens het kringbestuur Ad Leermakers, de organisator van dit evenement, de Zilveren bondsspeld van de kring Brabant/Zeeland mocht op spelden. Ad Leermakers is al meer dan 25 jaar de stuwende kracht achter de wandelsportvereniging Hart van Brabant. Hij is een sportman in hart en nieren, heeft meerdere malen de monsterwandeling Parijs-Colmar non stop uitgewandeld. Werft sponsors voor de 15 uur, organiseert, wandelt en reikt na het wandelen samen met de burgemeester nog even de prijzen uit. Hij is actief betrokken bij de organisatie van de Avondvierdaagse Loon op Zand; laat onderbouwd van zich horen tijdens bondsvergaderingen en hij treedt hier grenzeloos op, zowel bij de NBWB (NWB) als bij de kring Brabant/Zeeland van de KNBLO. Ad Leermakers is een groot voorstander voor de eenheid in de wandelsport. De tranen in zijn ogen geven aan dat Ad de onderscheiding zeer op prijs stelt en dat hij hem waardig is.

Daarna gaat de burgemeester, gesteund door Ad en een aantal helpers, aan de slag om de vele herinneringen uit te reiken. Het einde van een geslaagde 15 uur van Loon op Zand.

OLAT - CLUBREIZEN

Programma 2003

14 juni	GR 57	Durbuy - Hotton (wijziging)	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
27/28 sept.	GR 56	Schönberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)	Inschrijven voor 15 mei
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON**; het nummer staat op de deelnamelijst.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

JUBILEUMTOCHT KNBLO

HOLTEN zaterdag 5 april 2003

Zaterdagmorgen was ik waarschijnlijk één van de velen die met de (verenigings)bus in alle vroegte op weg ging naar Holten. Mijn opstapplaats was om 06.25 uur in Sint-Oedenrode.

Natuurlijk zijn er altijd mensen die of zich verslapen, of iets verkeerd begrijpen. Bij ons resulteerde dat in 20 minuten te laat weg, daarna nog een kwartier omdat ze op de verkeerde plaats stonden. Gelukkig hadden we een hele bekwame chauffeur die toch in staat bleek te zijn om om 08.30 uur in Holten aan te komen. Bravo Frans!

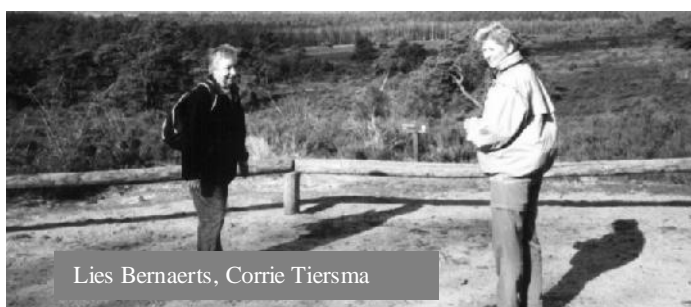
Net voordat we Holten binnenreden herinnerde een flitsende lichtkrant ons aan KNBLO Jubileumtocht Holten. Dat valt op! Tevens een meevaller: geflitst te worden zonder daarna te hoeven betalen!

Omdat ik dit stukje schrijf voor 2 wandelverenigingen die mij na aan het hart liggen: OLAT en WIOS zullen jullie af en toe bekende of juist niet-bekende namen tegenkomen.

Goed, om halfnegen komen we de startlocatie binnen, een prachtige professionele grote tent en het eerste wat mij opvalt is de enorme keus bij de catering van koffie, thee, krentewegge, erwtensoep (nee daar is het nu nog te vroeg voor). In tweede instantie zie ik Joop, die al sinds donderdag hier bezig is, samen met vele andere vrijwilligers de zaak op poten te zetten.

Ik kan wel vertellen dat je zo iets niet in 2 weken regelt, daar zijn echt vele maanden voorbereidingen en vele vergaderingen aan vooraf gegaan. Wie bedenkt de

Lies Bernaerts, Corrie Tiersma

route: Wandelkring Oost Nederland. Het controleren,

95 JAAR SPORTIEF OP WEG

Door: Lies Wesseling

beschrijven, het pijlen. Veel gesprekken met de gemeente Holten, de vergunningen, de verkeersveiligheid, (o.a. bewaking spoorwegovergang) het Rode Kruis, een ambulance voor de deur, de verzorgingsposten (hoe komen ze aan water), de toiletten. De tenten, de banken, de muziek, etc.etc.

Enfin, na een kopje thee ga ik op stap met 2 dames die ik in de bus leerde kennen: Corry en nog een Lies. Het landschap is glooiend, maar toch heel anders dan Limburg en al gauw zien we een bord Sallandse Heuvelrug. Het duurt niet lang voordat we in de bossen lopen en werkelijk een prachtig landschap. Een beetje omhoog, niet té, veel sparren. Het weer is heerlijk, frisjes, klein beetje wind, ideaal wandelweer. Vrij snel komen we bij de eerste rustplaats. Er staat ook weer een behoorlijke tent, maar omdat het zo'n heerlijk weer is, kunnen we overal buiten op banken zitten. Met ons genieten vele wandelaars van deze prachtige dag. Ik heb begrepen dat er zo'n 40 bussen uit alle streken van het land zijn binnengekomen. Ik zie logo's van Vlissingen, Dordrecht, Roosendaal, Geldermalsen, Nijmegen, Limburg, België, etc. etc.

We gaan weer verder en het landschap blijft mooi, dan weer even omhoog, lekker onverhard, een stuk heidelandschap, maar met veel bomen al dan niet omgewaaid

erop, soms komen we op punten met prachtige vergezichten. Het weer zit ook wel heel erg mee om zo'n eind van je af te kunnen kijken. Af en toe zijn er ook stukken verharde weg en het laat ons zien dat je hier ook goed kunt fietsen om van de natuur te genieten. Ik heb nog niet zoveel bekenden gezien, maar ze moeten wel om mij heen zitten. De 2^e rust is de WIOS-rust. Ik maak de dames van OLAT attent op de befaamde WIOS-worst en inderdaad, ze zijn er zeer over te spreken. Ik zie de hele crew van WIOS, wel zo'n 15 mensen bij deze verzorgingspost allemaal hard aan het werk. An, altijd, hard aan de slag, soms in gevecht met de worsten die Leonie voortreffelijk aanlevert. Met de koffie ging het ietsje minder snel, maar ja, jullie weten wandelaars hebben nu eenmaal weinig geduld.

Voor de afstand hoeven we het niet te doen (weer 6 km verder) maar het is gezellig en we pakken weer een rustje.

Als we daarna verder gaan komen we langs een Schuilhut, annex Onderduikershut uit de Tweede Wereldoorlog. Het is indrukwekkend dat daar zoveel onderduikers zich hebben kunnen verschuilen, wel geholpen door de plaatselijke bevolking die ze van eten/drinken voorzag. Een moment om even bij stil te staan.

We wandelen weer verder en ik heb de indruk dat we van "kroegje naar kroegje" lopen, maar dan een terras buiten in het mooie bos. Voordat je het in de gaten hebt, door het gezellig kletsen, het genieten van de prachtige Sallandse Heuvelrug, komt de vlag van OLAT in zicht en begroeten daar weer een reeks van bekenden. Theo, Connie, Lenie, Maria achter de soepketel, Marinus achter de kas en nog vele anderen. Ook OLAT is er weer met een grote groep vrijwilligers, die het ons wandelaars mogelijk maakt de inwendige mens te laten verwennen. Her en der begin ik ook bekenden te zien, Leon, Victor, Ria, Jan van Teeffelen en bekende gezichten waarvan ik de naam niet weet.

Alom wordt waardering uitgesproken over de perfecte organisatie, ook weer een Rode Kruis-tent, voldoende banken, toiletten, nergens in de rij staan. Geweldig. Het is eigenlijk jammer dat de dag zo snel voorbijgaat, het weer houdt zich prima en overal kom je goed-gehumeurde mensen tegen. Op dit laatste traject passeren we de Canadese begraafplaats. De toenmalige burgemeester van Holten, de heer Enklaar heeft zich bezig gehouden met het realiseren van een Canadese oorlogsbegraafplaats, door onderhandelingen te voeren met het ministerie van oorlog. Zij schonk later de grond aan de Canadese regering en deze begraafplaats is nog steeds Canadees grondgebied. Met ons namen (gelukkig) veel wandelaars een kijkje en brachten eerbetoon aan de 1355 gevallen Canadezen, 36 Engelsen, 1 Belg en 2 Australiërs. Op zo'n mooie dag als vandaag is het ook goed om stil te staan bij het verleden dat tegelijkertijd zo dicht betrokken is bij het heden.

Zo hoorde ik pas geleden nog een prachtig gedicht van Ivo de Wijs waarvan de essentie was dat het nu lente is, maar met alle ellendige zaken die zich afspelen niet zover van ons vandaan, dat je dan weer een tijd krijgt van Klapprozen en Kruizen.

Goed, nadat we hierbij hebben stilgestaan vervolgen we onze weg voor de laatste 6 km en allengs krijgt na deze bezinning de vrolijkheid weer de overhand. We dalen wat en gaan de bossen verlaten en de spoorrails komen in zicht, en daarmee de finish. We ontmoeten dezelfde mevrouw die er vanmorgen vroeg al stond voor bewaking van de spoorwegovergang, (wat had zij het koud, bedankt nog hoor!) Holten heeft n.l. een heel druk spoorwegstation, waar ook internationale treinen voorbijrazen. Zij zorgt ervoor dat iemand niet, als de belletjes al rinkelen en de bomen langzaam naar beneden gaan, zegt: "ik kan er nog snel wel even overheen." Bedankt onbekende vrijwilligster.

En dan is daar de finish, met volop muziek en sfeer. De orkesten wisselen elkaar af. De een wat swingender dan de andere en mijn voorkeur had toch wel de Kamgoarn Klösse uit Rijssen. Een muzikale mix tussen carnaval, schlagers en Braziliaans in, maar vooral 'lekker uit je dak.'

Dat ging zo'n beetje de hele middag door en er begon een einde aan te komen toen de verschillende passagiers

voor bus 11, bus 3, bus 17 etc, etc opgeroepen werden en gemaand om te vertrekken.

De OLAT-bus vertrok rond halfzes en daar zal menigeen wel een oogje hebben dichtgedaan na deze heerlijke buitendag en de genoten drankjes in de feesttent.

Ik ben daar niet meer bij geweest, omdat we nog een bijeenkomst hadden met de vrijwilligers die verrast werden met een stamppotjesbuffet. Reken maar dat dat erin ging als de bekende broodjes WIOS-worst of de OLAT-soep.

Naar mijn idee een hele geslaagde wandeldag, die hoog terecht komt in mijn persoonlijk hitparade, met gevoel

voor organisatie, gevoel voor timing, gevoel voor natuur, gevoel voor gezelligheid, maar vooral: **GEVOEL VOOR DE WANDELAAR.**

Paasweekend 2003

Door: Ad van Asten

Bij de 40^e Kennedymars nog 5 km Zugabe

Het is paaszaterdag 2003. Zojuist zijn we aangekomen bij de nieuwe startlocatie van de Kennedymars Sittard. De stadssporthal. Het loopt tegen halfzes in de morgen. Auto's rijden af en aan, en drommen wandelaars in hun paasbeste wandelplunje betreden de ingang via de 'sleep-inn'. Eenmaal binnen blijken we op de bovengalerij te zijn en we hebben zodoende een mooi overzicht op de wandelaars die reeds startklaar staan op de sportvloer beneden ons. We zien al enkele bekenden uit het Brabantse land, maar de meesten zijn toch van hier zoals we kunnen opmaken uit de gesprekken. Het is even zoeken maar dan hebben ook wij de 'Kennedypet' en de startknip te pakken.

Ad van der Loo, die al 40 jaar de Kennedymars Sittard mee in goede banen leidde, spreekt ons toe en hij is blij dat dit maal 'het virus' geen spelbreker is geworden.

Voor de peptalk hebben ze een coryfee, en wie kan dat anders zijn dan: Arnold van der Leijde! De startminuut komt in beeld en samen tellen we de laatste 10 seconden af, de starttoeter galmt door de hal en daar gaan we. Eerst wandelen we een stukje door de binnenstad, de Markt, de Kollenberg op, dan linksaf en voor we het eigenlijk doorhebben zijn we al in Duitsland. We trekken door de Selfkant met zijn keurige dorpjes en mooie parken. Dan lopen we kilometers lang op een kaal plateau en zijn alleen omringd door velden met een gure oostenwind op kop! Bij Koningsbosch komen we terug in Nederland en zijn dan, na ongeveer 15 km wandelen, bij het eerste verzorgingspunt weer op de reguliere

Mooie Paastocht in Asten

Alweer enkele jaren is OLAT gastheer voor fervente wandelaars die een lang vrij weekend willen vullen met een fikse wandeling. Aan alles was te merken dat Bert de Boer er dit jaar veel aan gelegen was om Asten en omgeving eens te promoten als wandelparadijs. Na 25 jaar diverse parkoersen rond het dorp te hebben gewandeld, was de animo een beetje minder geworden. Toch was de opkomst vanaf vroeg in de morgen voor de langere afstanden van 40 en 30 km al goed te noemen. Dat geeft de burger moed, en als dan ook de starttijd voor de 20, 15 en 10 km daar is, blijkt het bij voorbaat een geslaagde dag te worden.

Gewoonlijk zijn wij al met de eersten het veld in, maar vandaag willen we het gebeuren eens van wat meer onder het 'gewone' volk beleven. Dus kozen we voor de 20 kilometer.

Verrassend is dat we al na amper enkele honderden meters buiten de bebouwde kom zijn en in de bossen rondwalen. Niet zomaar bossen, nee echt van die bos-

route waarmee we in voorgaande jaren zo vertrouwd zijn geraakt.

Dit is geen verslag van de jubileum Kennedymars Sittard, maar we mogen er niet aan voorbij gaan omdat het een groots langeafstandsevenement is geworden, waaraan ruim 3100 wandelaars met groot genoegen, met diepe teleurstelling of anderszins nog jaren zullen terugdenken.

Als we dan na een dag die begon met zonnenschijn, daarna droog bleef, maar constant vergezeld ging van een stevige oostenwind bij een temperatuur rond 8 graden, weer terug komen in Sittard denken we binnen een halfuurtje te kunnen finishen. Bijna allemaal weten we het uit ervaring, maar als het publiek al naar huis is of zich verzamelt in de sporthal, dan staat daar tot ieders ongeloof nog: 5 km. Nooit zullen wij dat ene gele bordje met die zwarte letters vergeten; nu leek het ons of al die lange kilometers voor niets waren geweest. Misschien lukt het ooit om de Kennedymars Sittard in omgekeerde volgorde te doen, en dan wel met een mooie Zugabe ter afsluiting.

Het was een prachtige wandeldag waaraan 51 OLAT-leden hebben deelgenomen. En de winnaar van de 40^e editie bij de mannen werd Pedro Huntjes, die de 80 km aflegde in 8 uur en 41 minuten; Marleen Radder won bij de dames in 9 uur en 29 minuten. De tijden van de OLAT-deelnemers vindt u elders in OLAT-Nieuws.

sen met heuveltjes erin. We waanden ons haast in het zo geroemde oosten des lands. We komen bij de verzorging en vandaag hebben we zelfs tijd voor een praatje: Willem en Marinus, even verlost van de gebruikelijke klusjes, nemen ruim de tijd voor ons. De dames schenken vrolijk: chocomelk, koffie, thee en die gevulde koeken zijn ook al voor noppes!

Vooraf hebben we al een afspraakje gemaakt met Frans van de Boom. Hij speelt voor controleur in Brouwhuis; een zijstraat van Helmond. Voor we daar zijn, wandelen we nog een heel eind op met Johan van Leeuwen en Hanny Klumpkens. Met Johan gaat het dan over vroeger en met Hanny over eergisteren en zonder erg kom je zo op de plaats van bestemming. Frans zit prinsheerlijk op het terras en wij bestellen ons drankje, waarvan de prijs al naar stadse allures riekt! Na een poos komt ook onze cultureel historische medewerker Piet Royackers aanlopen en hij weet al heel vlug alle aandacht naar zich toe te trekken, zodat ook wij het na zijn aftocht maar

voor gezien houden. Ad Verbakel op de trimfiets komt even informeren hoe het gaat, en als hij doorkrijgt dat onze kritiek over de route een en al lof is kan ook voor hem de dag niet meer stuk.

De weg terug is al even interessant als de heenweg. Wij maken nog even, en dat even moet je ruim zien, een praatje met een oerinwoner op 'Ooststappen', die al vlug doorheeft dat als hij ons voor de koffie wil uitnodigen zijn hele namiddag bezet zal zijn, maar ja, hij heeft zijn vrouw beloofd dat hij mee zal gaan fietsen, dus..!

Na nog een verzorgingspost met allemaal blijde mensen, en Hein die zijn ophaalpijlen telt, komen we terug in Asten waar we langs een heuse Sterrenwacht komen en een klokkenmuseum, stuk voor stuk visitekaartjes voor dit leuke dorp waar we zeker weer eens zullen terugkeren voor een zoveelste Paaswandeling. Bij het inschrijfbureau hoorden we dat er 785 liefhebbers aan deze tocht hebben deelgenomen. Maar, alle eer voor de

Met Constant-Op Stap

Euraudaxwandeltocht vanuit De Lier

Op woensdag 19 maart organiseerde Euraudax Westland een wandeltocht vanuit hal 'Vreeloo' in De Lier. De start was om 10.00 uur. Voordat we het startlokaal verlieten hield de organisator van deze tocht: Jeanette van der Marel, een toespraakje en ze bood haar zus daarbij een fles wijn aan als dank voor het gebruik van de hal.

Buiten kondigde de lente zich aan met bloeiende narcissen en krokussen.

Aanvankelijk wandelden we langs drukke wegen, maar niet lang daarna maakten we gebruik van de asfaltpaden door het recreatiegebied 'De Wollebrand' en kwamen onder andere langs een surfplas, liepen over een wielervedien heuvelachtig was. Na het verlaten van dat recreatiegebied wandelden we over rustige binnenwegen langs kassen naar de rand van Naaldwijk, waar we bij de familie van der Wel onze dorst konden lessen. Voor de start in De Lier hadden we al doorgegeven wat we graag wilden drinken en daarom stond hier een lekker bekertje koffie op mij te wachten.

Na de verzorging kwamen we langs een aantal veilinghallen en een industrieterrein en liepen verder langs een kanaal in de richting van de Nieuwe Waterweg.

Hier ligt het sluitstuk van de Deltawerken, waaraan begonnen werd na de Watersnoodramp van 1953. We beklommen daar een uitkijkuvel met uitzicht op de spectaculaire Maeslantkering. Deze kering heeft twee

Euraudax Gelderland Tweedaagse op 5 en 6 april 2003

Op zaterdag 5 april 2003 organiseerde Comité Euraudax Gelderland hun Tweedaagse wandeltocht vanuit sporthal West te Veenendaal. De start was om 8.00 uur. Na de start liepen we naar een weiland, dat we naderden via een klimmetje over een hek. Na dat klimmetje wandelden we over graspaden door weilanden, totdat we

26° Paaswandeling gaat naar Bert de Boer die er iets geweldigs van heeft gemaakt. Tot ziens op een van onze volgende wandelingen.

draaibare waterkerende holle deuren die richting Nieuwe Waterweg kunnen worden gedraaid. Als de deuren elkaar zijn genaderd lopen de holle ruimtes in de deuren vol water en zinken ze tot op de bodem. Hier ligt een drempel van 64 betonnen blokken van elk 630 ton zwaar. Zo sluiten ze in een keer de 360 meter brede Nieuwe Waterweg af. Ongeveer een miljoen mensen in en rond Rotterdam worden door deze stormvloedkering beschermd tegen overstromingen.

Nadat we de waterkering achter ons hadden gelaten, wandelden we nog enige tijd langs de Waterweg, totdat we bij de eerste huizen van Maassluis kwamen. We staken een spoorlijn Maassluis-Hoek van Holland over en gingen door een park naar 'De Nieuwe Oranjehoeve', een manege die tussen Maassluis en Maasdijk ligt. Hier hielden we een pauze. Daarna liepen we over kronkelige paden door het tuinbouw- en kassengebied. Een tegelpad dat langs het water ligt bracht ons weer terug naar De Lier. Hier volgden we nog enkele winkelstraten en een park om even later deze mooie en afwisselende wandeltocht te kunnen afsluiten. Bij zonnig weer genoten 68 wandelaars van deze Euraudaxwandeling, die onder leiding stond van: Jeanette van der Marel uit De Lier en Huub van den Beemt uit Poortugaal. Er waren 6 OLAT-deelnemers: Rolf Craanen, Marcella Creemers, Maria van Hoek, André Loos en Constant Dedel.

een sloot bereikten, die we overstaken via een smal plankje. Deze hindernis maakte de tocht overigens een beetje avontuurlijk. Daarna gingen we naar Renswoude, waar we via bospaden om het kasteel Renswoude heen wandelden, totdat we een drukke weg naderden, die we overstaken. Even later kwamen we bij een parkeerplaats

waar we verzorging kregen, zoals chocolademelk met krentenbrood. Na de verzorging liepen we langs het 'Grand Canal' (vijver met bomen aan weerszijden) en daarna over dijken, die een deel vormen van de Grebeline.

Na enige tijd hadden we weer verzorging zoals yoghurt-drink, dat smaakt naar aardbeien. Na de verzorging vervolgden we de route eerst via verharde wegen en later over graslanden.

Hierna gingen we richting Veenendaal. Aldaar aangekomen liepen we over een fietspad door een plantsoen naar de sporthal West, waar we grote rust hielden. Op die route wandelden er 69 mensen mee, waarvan de 67 dat keerpunt bereikten. Na de rust gingen we naar Veenendaal-Zuid (oude wijk van Veenendaal). Ter hoogte van de Bergweg gingen we de bossen in. Na enige tijd bereikten we het zandafgravingsgebied Kwintelooyen. Ergens op een plek hadden we verzorging, zoals soep met soepstengel(s). Na de verzorging liepen we door het hele zandafgravingsgebied heen met vele klimpartijen en afdalingen, die erg pittig waren, omdat we een motorcross circuit moesten volgen. Ook kwamen we door het natuurgebied Willem III met zijn vele paadjes en vervolgens door bosgebied Remmerden naar de jeugdherberg Eikelboom te Elst (provincie Utrecht), waar de grote rust was. Na de rust weer door bossen naar Veenendaal, waar we enige tijd doorheen wandelden, waar op een plantsoen de verzorging was met kersenlimonade en een broodje worst. Na de verzorging door het centrum via winkelstraten en later over het Marktplaatsje om dan via plantsoenen en nog enkele straten bij de finish aan te komen. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling. Het was goed wandelweer.

Op zondag 6 april 2003 begonnen we aan de tweede dag van de Euraudaxtocht. We wandelden via straten en later door bossen naar Overberg. In Overberg liepen we langs diverse campings en kwamen we langs een kerkje uit 1874. Na Overberg moesten we richting Scherpenzeel, waar halverwege bij een weiland, de verzorging was. We kregen chocolademelk met een koekje. Na de verzorging klommen we over een hek om op een het

graspad te kunnen wandelen met het Valleikanaal aan de linkerhand en de bomen aan de rechterhand. Daarna wandelden we over de kronkelige paden van de Grebeline tot aan de Lambalgenweg van de gemeente Woudenberg. Bij een boerderij moesten we tegen een oude spoorlijn op klimmen. (vroegere spoorlijn Amersfoort via Veenendaal naar Kesteren.) Hierna volgden we die dijk tot aan een verharde weg waar verzorging werd aangeboden in de vorm van drinken en een appeltje. Na de verzorging gingen we door bossen weer terug naar Overberg en vervolgens over binnenwegen naar Veenendaal. In sporthal West was wederom de rustpauze. Op die route wandelden er 63 mensen mee. Na de rust kregen we een stukje nieuwbouwwijk, maar het duurde niet lang of we kwamen in de bossen van een natuurgebied, waar ook enige zandvlaktes lagen. Na passage ervan hadden we ergens in het bos verzorging, waar we soep kregen. Na de verzorging wandelden we door de Amerongse Berg. Het is een uitgestrekt bosgebied op de Utrechtse Heuvelrug. Inmiddels naderden we Amerongen met uitzicht op de hoge toren van de Nederlandse Hervormde Kerk Sint-Andries met een grotendeels laatgotisch schip uit de 15e eeuw. Deze kerk ligt aan De Hof, een schilderachtig plein, dat omringd is door lindebomen. Inmiddels naderden we het Dorpshuis, waar de rust was. Na de rust terug langs de kerk en het kasteel en daarna een via grindweg en enkele smallere paden naar een drukke weg, waar overgestoken werd. Na oversteek kwamen we langs de tabakschuren en gingen toen weer terug naar de bossen en bereikten we de Amerongse Berg met vele beklimmingen. Bij Prattenburg kregen we onze verzorging in de vorm van limonade en broodje worst. Na de verzorging liepen we door Prattenburg, en later langs weilanden, terug naar de bebouwde kom van Veenendaal en naar de finish. Het was een mooie wandeltocht met veel afwisseling en wat pittige stukken. Het was zonnig weer. Er gingen van start 74 wandelaars. Het was een internationale tweedaagse, doordat er 2 Belgen meewandelden. De organisatie was in handen van Casper Seijn en Cees Versteeg (beiden uit Veenendaal).

Wandelroute Jac. Gazenbeekweg.

Door: Willemien Konink-Hietland

De naam van dit pad werd gekozen als eerbetoon aan de bekende Veluwe natuurkenner en schrijver Jac. Gazenbeek die leefde van 1894-1975.

Het pad loopt van Arnhem naar Harderwijk of andersom.

Wij, Martin en ondergetekende begonnen in Arnhem op zaterdagmorgen 7 december 2002.

Vanuit Doesburg met de bus van kwart over acht naar Arnhem waar we uitstapten op het NS-station. Hier was het beginpunt van het pad.

Een NWB-route van 65,4 km

't Was koud, de eerste vorstinval van deze winter was een feit! Maar met een extra trui aan ging het prima. Na een kwartier wandelen waren we al lekker warm. We waren vrij snel de stad uit en gingen richting Oosterbeek waar we langs de Christuskoepel kwamen. Een mooi stuk bos tot aan de voorrangsweg die we oversteken. We komen dan op het 'Landgoed Warsborn'. Slingerend door bos en hei komen we bij een bank waar we onze eerste pauze nemen. Eigenlijk is het te koud voor een picknick, maar snel een beker

koffie maken met een broodje erbij en dan weer verder wandelen, dat gaat net.

Via de 'Planken Wambuis' wandelen wij naar Mossel, waar het verder door het bos gaat naar Otterlo. In Otterlo komen we langs het 'Tegeltjes Museum'.

Jaren terug ben ik hier eens met mijn zwager geweest. Het is een alleraardigst museum, de moeite waard om eens te gaan kijken. Ook op zaterdag is het open, zo zagen wij. We hebben ons voorgenomen om ter zijner tijd toch eens dat het museum te gaan bezoeken. Vandaag gingen we verder op onze tocht door het afwisselend landschap.

In Harskamp aangekomen was het voor vandaag het einde van deze etappe. We werden opgehaald en netjes thuis gebracht! Altijd fijn dat familie af en toe voor taxivervoer wil zorgen... !

De volgende morgen reden wij naar Harskamp om onze tocht te vervolgen. Op een parkeerplaats bij een spaarbank parkeerden wij de auto en begonnen aan onze laatste etappe. 't Was ijzig koud, vooral de oosten wind sneed overal doorheen.

We lieten Harskamp achter ons en wandelden door een open landschap richting Kootwijk. Een paar kilometer voor Kootwijk zagen we een markering over het hoofd en daardoor kwamen we op de asfaltweg uit die naar Kootwijk leidde. We besloten om deze weg af te lopen en niet weer terug te gaan om te gaan uitzoeken waar we dan wel heen zouden moeten. De kilometers bleven er hetzelfde door!

In Kootwijk pakten wij de route weer op. Het is telkens een afwisselend landschap waar we doorheen lopen. Eerst wat bos, waarin alle dieren leken weggekropen voor de kou, want wij zagen er geen één; dan was er weer een wijde blik. Voor we in Garderen aankwamen hebben we een pauze genomen. Net zoals gisteren, was het ook nu eigenlijk te koud. Snel koffie maken, een broodje erbij en weer verder!

Garderen is een mooi Veluws dorp met mooie dorps-

gezichten en smalle straatjes. Als we richting Drie gaan, wandelen we over smalle en slingerende paadjes door het 'Speulder-en Sprielderbos'. We naderden Ermelo, en net daarvoor klopt de beschrijving niet meer met waar we lopen en er is ook geen markering meer te zien! Wat er nu verkeerd is gegaan weten we niet, maar het was te ver om nog terug te gaan. We kwamen, zo bleek later, aan de verkeerde kant van Ermelo uit!

Jammer! Op een beschut plekje in een schraal zonnetje op een bank net buiten Ermelo namen we een pauze. We overlegden met elkaar wat we zouden doen: helemaal terug lopen, of over de N303 naar Harderwijk wandelen! In kilometers zou het niet veel uitmaken. Het was een stuk van ongeveer 5 km, door het bos ernaast of langs de N303 lopen. We besloten om het laatste te doen. In Harderwijk kwamen we weer op de route en zo liepen wij het laatste stukje volgens de markering naar het station. De bus naar Harskamp kwam na drie kwartier. In de restauratie van het station dronken we koffie en kwamen weer op temperatuur in de aangename verwarmde ruimte.

De bus bracht ons keurig naar Harskamp en de auto stond nog op de plaats waar we hem hadden achtergelaten. Opnieuw twee mooie wandeldagen. Het was een mooi pad met veel afwisseling. De Veluwe op z'n mooist, zelfs bij koude winterdagen!

WINTERSERIE OLAT 16 maart 2003 LEENDE – 60 km

Door: Piet Jansens

De wekker gaat wel erg vroeg af, maar er staat dan ook een lange reis naar het zuiden te wachten. Het is de laatste wandeltocht in de Winterserie van de OLAT en daar is ook een 60 km bij. In de voorbeschouwing gelezen dat de route richting België gaat en daarbij langs de Achelse Kluis komt. Vanwege onze wandelingen langs de Nederlands-Belgische grens lijkt mij dat een mooi uitgangspunt om deze streek weer eens op te zoeken. Wandelmaat Cor van Velzen wordt in Soest een paar straten verderop opgepikt en dan rijden we in Soestduinen tegen een gesloten spoorwegovergang aan die wegens werkzaamheden totaal geblokkeerd is en slim als ik denk te zijn, neem ik een sluipweggetje door het bos naar de volgende overgang. Mis evenwel, ook deze is afgesloten. Een kraanmachinist wil zijn machine wel van de spoorlijn halen als we geduld hebben. Omrijden via Amersfoort is ook zo wat, dus na een tijdje kunnen we onze weg vervolgen.

Bij Café 'Du Commerce' te Leende parkeren we de auto achter die van Piet van de Kroft en Co de Jong die we

gisteren ook gezien hebben bij de 40 km van WS'78 in Maarn. Binnen is het al een grote drukte, we begroeten

diverse kennissen, en na afloop horen we dat er ruim zeventig deelnemers op de 60 km waren en in totaal zo'n 1280 wandelaars op de verschillende afstanden. De inschrijving gaat snel, nog even wat insmeren op de gevoelige plekken, een bak koffie, en dan is het tijd om te gaan.

Via de achterkant verlaten we het terrein en na een paar minuten, grote schrik ..., waar is mijn heuptasje?

Waarschijnlijk binnen laten liggen, dus gauw terug en zoeken. Maar het tasje is onvindbaar, en tenslotte biedt Theo Tromp aan om met me mee te gaan naar de eerste wagenrust om te kijken of misschien een andere wandelaar per ongeluk het verkeerde heuptasje bij zich heeft. Nog één keer kijken, en dan herinner ik mij dat ik bij het invetten het tasje buiten op een stoel heb gelegd. Daar ligt ie nog steeds en na Theo verwittigd te hebben, ga ik fluks achter mijn wandelmaat aan die inmiddels al vertrokken is.

Gelukkig is hij nog niet ver en al gauw wandelen we via de Steenakkers en over landwegen richting de A-2. Het is al wekenlang prachtig weer en ook nu schijnt de zon volop en belooft het een mooie dag te worden. Als we het viaduct overgestoken zijn volgen we het fietspad richting Valkenswaard en voor ons zien we een paar dames lopen en daarvoor nog een paar wandelaars. Dus letten we niet op de pijlen en al helemaal niet op de parkoersbeschrijving. Als we de dames voorbij zijn achterhalen we even later Ad Verbakel en gezellig pratend lopen we alsmat recht door, totdat Ad begint te twijfelen of we wel op de goede weg lopen. Toch maar eens lezen en dan blijkt dat we de parkoersbeschrijving anders moeten lezen dan we bij de WS'78 gewend zijn. Nu moeten we eerst een bepaalde afstand lopen en dan afslaan in plaats van andersom. Dat is even wennen, maar wel eigen schuld, dan moet je maar opletten.

Eerst nog even proberen of we tussendoor kunnen afsteken, maar we stuiten op een nat moerasgedeelte waar we niet door kunnen, dus terug naar het viaduct en de pijlen die keurig de richting aangegeven. We lopen nu achter een paar 40-km wandelaars aan over een mooi heideveld waar we het Eijerven en Brilven passeren, naar de eerste wagenrust op 6,9 km, en zijn -met de vertragende start- inmiddels twee uur verder. Na een bakkie thee gaan we snel verder om wat van de achterstand in te lopen, terwijl Ad inmiddels de taak op zich genomen heeft om als pijlenophaler te fungeren en de andere wagenrusten geïnformeerd heeft dat wij er nog aan komen.

De route door het grote Leenderbos is schitterend en de parkoersbouwers hebben er iets moois van gemaakt. Bos wordt afgewisseld met open stukken met prachtige vergezichten. In het dorpje Leenderstrip, ook wel gewoon Strijp genoemd, is een controlepost in Café 'De Hospes', maar het ziet er erg stil uit, dus wandelen we door en volgen nu de oever van de Strijpse Aa, wat in het begin een graspad is, maar aan het einde een erg mul zandpad. Jammer dat hier de beek nog steeds een

kaarsrechte sloot is met te steile oevers, misschien dat daar in de toekomst nog wat aan gedaan wordt, zoals al zoveel beken hersteld worden. Na het natuurgebied de Goorse Putten komen we op 15 km bij de wagenrust en een beker warme thee met een boterham gaat er best in. Inmiddels hebben we al vier 60-km wandelaars ingehaald en we vragen ons af of deze vanavond wel op tijd binnen zullen zijn. Ook wij moeten nog behoorlijk door blijven lopen om dat te bereiken, maar we hebben er wel vertrouwen in.

We wandelen nu het grote natuureservaat De Grootte Heide in waar de 40-km wandelaars ons verlaten en wij in totale eenzaamheid een grote lus maken. Autoverkeer hoor je hier niet en het enige geluid komt van de vogels en wij genieten van de omgeving. Prachtige paadjes slingeren over de heide en als we bij de Tongelreep, een snelstromend beekje dat in oude staat hersteld is aankomen, zien we plotsklaps het grote kloostercomplex De Achelse Kluis opdoemen. We lopen over de

parkeerplaats maar alles is nog in diepe rust, want pas om twaalf uur gaan de winkels en het restaurant open, dus wandelen we verder terwijl ik ondertussen aan Cor iets over de geschiedenis van het klooster en zijn bewoners vertel (zie het verslag over de grenspalen). Hier steken we ook de grens over, maar grenspaal 178 is niet te zien omdat deze binnen de kloostermuren in de tuin staat. We volgen een smal paadje langs de Beverbeekse Beek, of is het de Warme Beek (?) en komen zo bij het Domein De Bever waar op 25 km Theo met een grote kom soep klaar staat, die uitstekend smaakt. Dan volgen we nog steeds het beekje tot aan de watermolen Mulke bij Achel en draaien dan terug naar de Nederlandse grens die we op de Buulderbergsche Heide oversteken. We passeren de Elektrische Draad, en dat in het jaar 2000 als aandenken is herbouwd als monument voor de slachtoffers in W.O.I. en die in die tijd door de Duitse bezetters was aangelegd om de grens tussen Vaals en Cadzand volledig af te sluiten om de smokkel vanuit het vrije Nederland tegen te gaan. Er stond maar liefst 3000 Volt op de draden, dat veel slachtoffers heeft gekost. Verder staat er nog een douanepaal uit het jaar 1662, waarvan er in de omgeving

van Budel ook nog een vijftal staat. En tenslotte staat vlakernaast de Grenspaal 174. (deze historie is eveneens te lezen in het verslag over de wandelingen langs de grens) In Gastel hebben we zo'n 34 km afgelegd en het is tijd om de benen even te strekken in 'De Cranehoeve'. We zijn niet de enige 60 km lopers daar en we beginnen al aardig op schema te komen. De volgende etappe volgt het graspad langs de Buulder Aa tot we uiteindelijk bij het kasteeltje Cranendonck uitkomen. In de achtertuin staat een mooi prieeltje en Regina Martens scheidt een bord stampot met een halve rookworst voor ons op. Je wordt hier wel erg verwend, en dat slechts voor €3,00! Hoe doe je dat allemaal voor die prijs?

Als we richting Leenderstrip wandelen, gaan we een groepje voorbij met Piet de Ruijter en Rolf Craanen. En fijn is het om even kennis te maken met Margriet Fischer. Bij Café 'De Hospes', waar we vanochtend ook langskwamen is het nu een stuk drukker; na een stempeltje wandelen we gelijk weer door, en hebben er nu 47 km opzitten. Terug in het Leenderbos slingeren we over bospaadjes, trekken diepe sporen door het mulle zand en nemen hier en daar de aanwezige heuveltjes.

5e lustrumtocht met WS78 vanuit Lunteren

Door: Henri Floor en Coos Verburg

Op zaterdag 29 maart 2003 organiseerde WS78 voor de vijfde keer een jubileumwandeltocht. 25 jaar lang heeft WS78 tochten georganiseerd. De startplaats van deze tocht was vanuit Lunteren. Vanaf 9.00 uur werd gestart vanuit Hotel Zaal Floor. Spoedig verlieten we Lunteren en kwamen als eerste door bosgebied Fislerwoud en het Lunterse Buurtbos.

Het terrein dat nu het Buurtbosch heet, was in de tweede helft van de vorige eeuw nog een groot heideveld. Oorspronkelijk onverdeelde marke- of maalschapsgronden. Nadat het hele terrein onder de recht-hebbende was verdeeld, kocht notaris J.H.Th.W. van den Ham deze perceeltjes van de keuterboeren. Notaris van den Ham was al 70 toen hij met de aanplant van het eerste stukje bos begon. De aanleg geschiedde in de vorm van een rankelende tak met bladeren. Dit is nog duidelijk in het lanenpatroon terug te vinden. Ondanks zijn gevorderde leeftijd heeft hij zijn aanplant tot een bos zien uitgroeien. De oudste opstanden dateren uit 1890-1900. Het Lunters Buurtbosch is nu eigendom van een stichting. Aan de boslaan ligt ook het zogenaamde Pinetum - een terrein dat begroeid is met naaldbomen uit vrijwel de hele wereld.

In Lunteren ligt ook, zeer precies uitgerekend door vele deskundigen op dat gebied, het middelpunt van Nederland. Dit middelpunt wordt aangeduid door een zware kei midden op de Lindenboomsberg.

Daarna liepen we over de Galgenberg met zijn stenen uitkijktoren, Koepel genaamd. Hier stond ook de Notaris Dingerbank, ter herinnering aan de eerste eigenaar van dit gebied. Vervolgens kwamen we over de

Alles zit er in om het niet al te gemakkelijk te maken en dat is niet erg, maar je voelt het wel in de benen. De laatste wagenrust op 53 km was ook de eerste van vanochtend, dus hebben de mensen achter de tafel hier een erg lange dag achter de rug. Wij nemen nog een drankje en dan is het nog een uurtje lopen om via Boschhoven en de buitenkant van Leende terug te keren bij 'Du Commerce'.

Het was een prachtige dag met een heel mooi parkoers en een goede organisatie. De bepijing was uitstekend (het verkeerd lopen was echt onze eigen schuld) en de verzorging voortreffelijk. Kortom, een pluim voor de OLAT. Niets aan te merken dan? Ja, een minpuntje was dat in het achtergedeelte van het café de zitruimte erg beperkt was (het voorgedeelte was op de late zondagmiddag ingenomen door de lokale bevolking) en waar je toch een beetje aan toe bent na 60 km wandelen, en de hoge sta-tafels zijn dan niet zo uitnodigend om een pilsje aan te drinken. Dus de organisatie van deze dag bedankt en dan maar gauw naar huis maar wel met een tevreden gevoel over de prestatie van vandaag.

www.henrifloor.myweb.nl

flanken van de 40,5 meter hoge Schele Berg. Daarna dwaalden we een tijdlang door bosgebied De Valouwe. *In het begin van de jaren 1900 was het landgoed "De Valouwe" voor het grootste gedeelte eigendom van de familie Kröller. In de jaren dertig is dit landgoed, dat lange tijd te koop heeft gestaan, gekocht door de heer Schlimmer, met als doel vrij te kunnen paardrijden en jagen. Hij heeft dan ook betere houtsoorten aangeplant, zoals de douglas en de lariks.*

Op 9½ km bereikten we de soeppost. Deze was gelegen in een opslagloods van de streek VVV van Ede. Achter in de schuur zagen we een bestelbus staan met opdruk VVV. Deze was gelegen in de bossen van het Roekelse Zand.

*Mesolithicum, de oude steentijd Het Mesolithicum duurde van circa 8000 v. Chr. tot 3000 v. Chr. Er waren twee klimaatfasen, het Boreaal en het Atlanticum. De bevolking leefde van de jacht, de visserij en van het verzamelen van natuurproducten. De mensen leefden in een open boslandschap aan de rand van veentjes en gelegen tussen de stuwwallen. Later zijn deze terreinen onderstoven. Ze vormen de ondergrond van de zandverstuivingen. De mensen leefden waarschijnlijk in hutkommen. Deze kuilen hadden een dak in tentvorm. In het **Roekelse Zand** zijn 25 van deze woonkuilen bij elkaar gevonden. Sommige kuilen hadden een vuurhaard en een stenen vloer.*

WS78 organiseert normaliter alleen tochten van 40 km. Bij een lustrumtocht, zoals deze, wordt ook een 20 km georganiseerd. Deze 20 km tocht is geen officieel georganiseerde afstand, maar is alleen bestemd voor geno-

digden. Genodigden zijn die mensen, die in het verleden bij WS78 tochten liepen, maar door ouderdom niet meer in staat zijn om 40 km te lopen. Ook mensen die tijdelijk geen 40 km konden lopen en tot de genodigden behoorden konden 20 km lopen. Eén van die personen was ondergetekende. Ik ben herstellende van een dubbele longontsteking en 20 km was op dat moment het maximaal haalbare. Coos liep het 40 km parkoers.

De 20 km-lopers werden vanaf de start naar de soeppost gebracht met een bestelbusje. Zij liepen mee tot de koffiepost en konden vandaar met een bestelbusje weer naar de finish gebracht worden. Van de 51 lopers die op de 20 km waren gestart waren zeker 4 wandelaars die na de koffiepost op eigen kracht doorliepen naar de finish.

We waren bij de soeppost gebleven en hier was ik ook met een bestelbusje naartoe gebracht, samen met nog 15 anderen. Het parkoers door het Roekelse Zand ging over in het Roekelse bos. Daarna kwamen we langs de west- en noordkant van het Mosselse Veld. We zagen hier enige paarden lopen. We liepen hier enige malen over ruiterspaarden. Door de droogte waren deze paden zeer mul. Opnieuw kwamen we door het Roekelse bos. We verlieten het bosgebied en kwamen nu langs kampeerboerderij "De Boomstronk". Vervolgens liepen we door het Eschoterveld. We bereikten Otterloo aan de oostkant en kwamen daarbij langs het drie sterrenhotel de Sterrenberg, 100 meter voor de officiële rust zagen we wandelaars op een terrasje van een andere uitbater zitten. De grote rust was is CR De Waldhoorn. De rust lag op 19,395 km en was gelegen in een grote zaal. Door het mooie en enigszins zonnige weer waren er verschillende wandelaars die buiten de rustpost hun middagmaal nuttigden, tezamen met een drankje vanuit de naburige supermarkt.

Na de grote rust liepen we langs de campings Lorkenbos, Egypte-Zuid en De Wijde Wereld. Ook kwamen we langs een draf- en renbaan voor paarden, maar deze was nu niet in gebruik. Na het Otterlose buurtbos kwamen we in het uitgestrekte Mosselse Zand.

Het Otterlose Bos is een deel van het oude Markebos van Otterlo. Het Markebos werd door de plaatselijke bevolking gemeenschappelijk gebruikt en onderhouden. Het ruim 100 ha. grote bos is nu in beheer bij Natuurmonumenten en vrij toegankelijk op wegen en paden. Vroeger was het bos in gebruik als eikenhakhout. De eiken werden om de 10 à 15 jaar afgekap. De schors was goed bruikbaar in de leerlooierijen, het hout voor paaltjes en dergelijke. Nu zijn de eiken allang niet meer afgekap en zijn ze doorgesloei. Karakteristiek voor het bos zijn de "randwallen". Ten oosten van het Otterlose Bos, wat nu De Hoge Veluwe is, was vroeger stuifzand. Het opgestoven zand werd opgevangen in de rand van het bos. Zo ontstonden lange stuifheuvelds: de randwallen.

We volgden hier enige km's over de Jac. Gazenbeekweg. Deze is tegenwoordig voorzien van een geel/blauwe markering. Na gebouw De Mossel zagen we ruim 25 paarden grazen. Toen we dichterbij een aantal paarden kwamen, bleek dat er geen hekwerk was, waarachter deze paarden graasden. We liepen echter al te lang in dit gebied met de paarden om eventueel alsnog bang te worden. Verderop kwamen we bij de Hinderkamp. Hier stonden twee picknicktafels. Aan één van deze picknicktafels zat één van de parkoersarchitekten van deze tocht tezamen met een erelid van WS78. We gingen erbij zitten, want we waren al weer wat moe geworden. We hadden hier ongeveer 15 km van het 20-km parkoers afgelegd. Aan de andere picknicktafel zaten twee dames die aan het wandelen waren met een hond. We konden hen niet interesseren voor WS78-tochten, want ze reageerden met de mededeling: "als we 40 km hebben gelopen, kunnen we pas daarna onze hond uitlaten".

We vervolgden ons pad langs het bosgebied met de naam Kreelse zand. We kwamen bij een wel 50 meter lang, maar doodlopend vlonderpad. Aan het einde van dit vlonderpad hadden we uitzicht op een alleraardigst meertje, het Plasje van Gent genaamd. Dit meertje was van oorsprong een kolk en werd in 1999 gerenoveerd naar zijn huidige staat. De vlonderbrug voerde over een grasgebied met de naam "Landje van niks". Dit grasgebied is alleen bij grote droogte droog en wordt alleen dan gemaaid. Doordat het weinig gemaaid werd, trok dit bijzondere planten en dieren. Daarna voerde ons pad naar het Eder- en Ginkelse heidegebied. Met de beklimming van De Drieberg werd een hoogte van 50 meter gehaald. In Ede werd ter hoogte van de Simon Stevin-kazerne de koffiepost bereikt. Dit was de finish van de 20 km lopers. De 40-km lopers hadden hier 29³/₄ km afgelegd. Kort nadat ik Coos hier had getroffen, reed ik met het bestelbusje naar de finish.

Na de koffiepost voerde het parkoers eerst door buitenwijken van Ede. Daarna dwaalden we door het Edese bos en bestegen we nog de 35,4 meter hoge Hullenberg. Daarna kwamen we nog over de Doesburgerheide. Hier liepen we langs de campings 't Heidebos en camping De Wildwal.

De Doesburgerheide, heeft in het begin van deze eeuw een belangrijke rol gespeeld in de opkomst van de luchtvaart. Op 29 juli 1910 maakte Hilgers hier de eerste vlucht met een vliegtuigje (een Blériot met 25 pk motor) boven Nederlands grondgebied. Het vliegtuig kwam zeker wel vier meter hoog en ongeveer dertig meter ver. Door deze vlucht werd de Doesburgerheide alom bekend als vliegveld. Dat duurde tot 1920 toen een brand hangars en vliegtuigen verwoestte. Zo kwam er een einde aan een droom, want velen hadden gehoopt dat de Doesburgerheide zou uitgroeien tot een belangrijke nationale luchthaven.

De totale officiële afstand bedroeg 40,385 km.

Maas en Peelliniepad

Door: Ad van Asten

Om wat kilometertjes in de benen te krijgen voor de Kennedymars in Sittard besloten Piet en ik ons weer eens te wagen aan een Langeafstandswandelpad; het nieuwe Streekpad 14 leek ons daarvoor geschikt. Eigenlijk moet je je terdege voorbereiden voor zo'n onderneming, maar als doorgewinterde 'kuieraars' vinden wij iets te drinken en een boterham voor onderweg ruim voldoende om mee te sjouwen. We spreken af dat Piet mij op 1 april om 7.00 uur ophaalt en dat we Overloon als eindpunt van de eerste dag kiezen, dus daar zullen we de auto parkeren en vandaar verder 'ons plan trekken'.

In Overloon blijkt dat de eerste bus pas om 9.55 uur de buurt in gaat, dus daarvan moeten we het niet hebben en we 'reizen' daarom verder door naar Vierlingsbeek; daar halen we de trein van 8.22 uur naar Cuijk. Als we om 8.45 uur aanlopen is het weer nog even prachtig als we de laatste 3 weken gewend zijn!

1^e etappe

In Cuijk is op deze vroege dinsdagmorgen nog niet veel te beleven. We kennen het meest noordoostelijke stadje van Brabant eigenlijk alleen van 'onze doorkomst' tijdens de laatste dag van de Vierdaagse en dan is er heel wat meer volk op de been. De winkeliers van het 'overdekte' Maasburg, waar het parkoers ons doorheen leidt, zijn bezig met het uitstellen van de lokkertjes voor vandaag. Daarna volgt de Grotestraat met nog meer winkels en andere openbare instellingen, waaraan wij rustig voorbij gaan.

Aan het eind van deze lange straat wordt de infrastructuur grondig aangepakt en we moeten van het parkoers af. Er zijn twee mogelijkheden: links of rechts. We gaan dus maar meteen tegen de dijk op en achterom kijkend zien we een mix van verstedelijking, een rivier en glooiende skyline van heuvels in de verte.

We lopen over een geasfalteerd pad over de dijk, met links op enige afstand de Maas en rechts een provinciale weg, met hier en daar een boerenerf, in een verder vlakke omgeving. Dan ligt daar aan het eind van de dijk een gehucht, dat bijna in z'n geheel in de schaduw ligt van een monumentaal klooster met een nog imposanter kerkgebouw.

Als we de eerste bocht naar links nemen, schrikken we even: er ligt een soldaat langs de weg en hij houdt via het vizier van zijn geweer een kip in de gaten die daar samen met een complete scharrelgemeenschap de kost probeert te vinden; we attenderen de geschminkte lans-knecht op een konijn dat er ook rondhuppelt, maar met een grijns wijst hij ons op z'n maat die vanachter een kruiwagen een of ander 'schadelijk object' meent te ontwaren; straks zullen ze het in de groep gooien. Op donderdag schijnt 'het object' te zijn doorgestoten naar het Brabantse Tee...ee en een dag later zelfs naar het Limburgse Os.... (mogelijke overeenkomsten met de realiteit zijn puur toevallig.)

Even voorbij Sint Agatha gaan we de uiterwaarden van de Maas binnen. We lopen door kleinschalige weilandjes die we moeten nemen via opstapjes over (afgeschermd) prikkeldraad. Voor de echt lenigen hebben ze er ook nog een hoge paal bijgezet om je aan op te trekken. Aan het afval dat ruim is achtergebleven aan de prikkeldraden en in de struiken is duidelijk te zien dat

de rivier de laatste tijd weer kuren heeft gehad en ver buiten zijn oevers is getreden.

Als we even vlak langs de oever lopen, zien we hoe het water de oevers uitholt en dat er hier en daar hele stukken grond gewoon door het water zijn meegevoerd. Op een enkele plaats is een strandje gevormd en daar mag zelfs dagrecreatie plaatsvinden. Andere weilanden zien er meer uit als miniduin, een soort groen maanlandschap met reliëf van amper 1 meter. Het gebied staat bekend als: De Oeffelter Meent, met een grote verscheidenheid aan kenmerkende plantengroei.

Ofschoon we in onze eigen provincie wandelen, herkennen wij ons niet in dit gebied; we missen onze bossen en heidevelden en onze blik reikt hier tot de einder, waar enkel een torenspits erop duidt dat daar ergens een woongemeenschap moet liggen. En vanaf deze plaats is Oeffelt daarvoor het meest voor de hand liggend. Het Veerhuis houdt haar deuren voortaan gesloten voor dagjesmensen, men kan er alleen nog terecht zo tegen zonsondergang voor een waarschijnlijk 'gepeperde' maaltijd.

We wandelen verder, lopen onder een viaduct door en worden in de buurt van Beugen toch een beetje verrast door een kaarsrechte zandstraat met aan weerskanten oude beukenbomen; waarschijnlijk een voormalig voermanspad of heerbaan tussen Boxmeer en Cuijk. Ofschoon we rasechte Brabanders zijn, moeten we eerlijk toegeven dat, als ons gevraagd was het plaatsje een plekje op de landkaart te geven, we het zeker niet in de oosthoek van onze provincie hadden gedacht, terwijl het daar toch al zo'n 700 jaar ligt.

Bij Boxmeer lopen we onder de snelweg naar Duitsland door, komen dan bij een 'kunstwerk', dat 'het bedwingen van het water' tracht uit te beelden; de naam van het monument: Coupure Veerstraat. We kiezen hier voor het alternatieve pad langs de Maas. Vanaf deze omleiding krijgen we een mooi zicht op het dorp met het imposante kasteel op de voorgrond. Boxmeer is bij ons vooral bekend als bedevaartsoord vanwege het H. Bloedwonder dat hier in 1400 heeft plaatsgevonden. Wat de twijfel in het priesterschap al niet kan veroorzaken.! Ze schijnen er trouwens ook nog een 'spook' te hebben.

Terwijl we op ons gemak langs de Maas doorwandelen, eten we ondertussen ons boterhammetje op, en nu maar afwachten of er in Sambeek een cafeetje of zoiets te vinden is. Al van ver zien we het imponerende sluizencomplex liggen, er is juist geschut en er komen een aantal 'buitenlandse' boten langs varen. Ik waag me even op een 'verboden' roosterpad van R.W.S., dat tot boven het water leidt. Het is vooral 'eng', met het snel stromende water onder je, maar het levert wel een mooi plaatje op!

We wandelen over het complex langs de sluizen en zien dat er even voorbij het parkeerterrein een 'eethuisje' open is. De mevrouw is belangstellend naar het pad dat we volgen en ze herinnert zich dat er in het najaar inderdaad mensen geelrode markeringen op de bomen aan het schilderen waren. We verzekeren haar dat ze in de komende zomer op al die passerende wandelaars kan rekenen; een onverwachte meevaller dus, want haar 'huisje' hebben ze pas sinds vorig jaar aangebouwd en het valt allemaal niet mee in deze tijden. Ze is alle dagen open, behalve op vrijdag. De koffie smaakt er prima en de appeltaart eveneens.

Na deze pauze moeten we zo'n 50 meter terug lopen en dan naar beneden. Hier verlaten we feitelijk de Maas en gaan nu meer landinwaarts, al zullen we voorlopig niet ver uit de buurt van deze grensrivier raken.

Al geruime tijd wordt aangegeven dat we in het 'Maas-heggen'-gebied wandelen. Deze 'heggen' bestaan uit de bekende meidoornhagen die als een natuurlijke afbakening om de kleinschalige weilanden en akkers lig-

gen. Vooral in de maand mei zorgen deze heggen voor een prachtige bloemenzee, maar ook nu zien we hier en daar al een struik vol met witte bloesem.

Het landschap past zich enigszins aan en we voelen ons al meer 'thuis'. Natuurlijk laten we de kans om even mis te lopen niet liggen, maar al vlug blijkt onze richting geen uitweg te hebben. We moeten een graspad van het IVN gaan volgen, waarop heuse draaihekjes zijn aangebracht; we hebben het vermoeden dat het vooral gaat om indruk te maken want zelfs een verdwaalde koe zou hier eerst het naastgelegen echte weiland opzoeken.

Maar om eerlijk te zijn: Piet en ik raken steeds meer onder de indruk van de omgeving. En als we even later over de kronkelige 'bergrug' door het Vortumsebos mogen wandelen, kan onze dag niet meer stuk.

Het schijnt een prehistorische duinwal te zijn die hier zo'n 6 millennia geleden ontstond uit opgewaaid maaszand. Gelukkig konden de boeren niets uitrusten in dat mulle zand en lieten het daarom begroeien met hakhout, dat later is uitgegroeid tot een prachtig bosgebied. In deze zandheuveld bevindt zich een van de oudste dassenburchten van Nederland.

Hier ontmoeten we ook de roodwitte markering van het Pieterpad dat enkele kilometers met ons zal oplopen. De wandelaars op het Pieterpad komen hier, vanuit Noord-Limburg via het Bergse veerpunt, Brabant binnen. Van het bijna 500 km lange Pieterpad, zijn het ook de enige

10 km die door Brabant lopen.

Na enkele kilometers komen we in Vierlingsbeek, en weten dat aan de overzijde van het dorp het NS-station ligt waar we vanmorgen de auto hebben geparkeerd, om praktische redenen maken we echter een omweg en nemen vandaag ook nog Holthees mee in ons traject. Hier, in Vierlingsbeek komen we langs een heus Pieterpad-café, waar natuurlijk elke wandelaar welkom is, maar we besluiten om de uitnodiging te weerstaan. Als we daarna even langs de Molenbeek lopen, treffen we daar een echte provinciale 'rattenvanger'. We raken in gesprek en hij vertelt honderduit over zijn baan en hoe het een en ander in zijn werk gaat. Over zijn specialiteit: de muskusrat weet hij ons onder meer te vertellen dat het een van de gezondste beesten ter wereld is. Vol trots toont hij ons de pels van één van de zeven

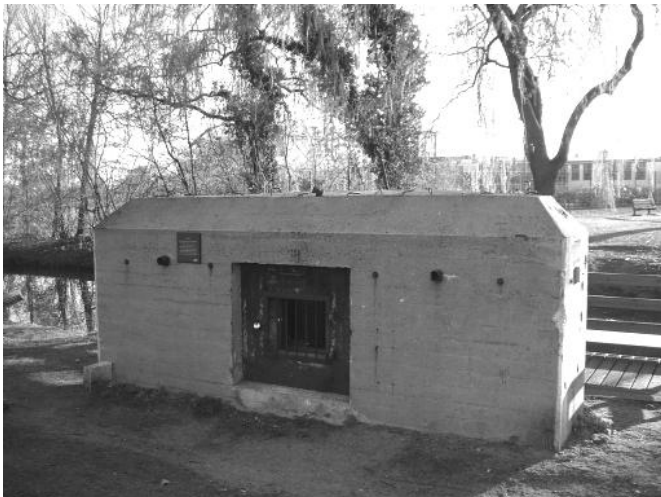
exemplaren die hij vandaag te pakken kreeg. Naast zijn uitstekende gezondheid heeft het dier ook een zeer schadelijke eigenschap die de jacht op de muskus noodzakelijk maakt.

In Holthees brengen we een bezoek aan de eeuwenoude Mariakapel. Verder dan het 'voorportaal' mogen we echter niet komen. Waarschijnlijk zijn de 'stuk voor stuk' persoonlijk geschonken stoelen te kostbaar om 'onbeschermd' alleen te laten. We laten een aandenken achter in het 'devotieboek'.

Onze eerste etappe loopt ongeveer teneinde. Het Pieterpad slaat hier linksaf en gaat verder Limburg in. We wandelen tot aan de Overloonse Duinen en slaan bij het viaduct over de A73 rechtsaf om vervolgens door de Koudenhoekse bossen naar het station in Vierlingsbeek te wandelen.

2^e etappe

Na een paar dagen recupereren o.a. door de 40 km-jubileumtocht in Holten, gaan we op dinsdag 8 april weer de lanen in voor onze tweede etappe. Vandaag wandelen we van Mill naar Cuijk. Eigenlijk zou dat de laatste etappe moeten zijn, maar Piet heeft het boek bestudeerd en is tot de slotsom gekomen dat het zo praktischer is!

We starten bij 'Fitland' in Mill, de zon is er volop bij, maar de temperatuurmeter wijst – (min) 6 graden aan. Het eerste dat we van de Linie zien, is 'kazemat 538', een zogenaamde kijkbunker waarin getoond wordt hoe 'zo'n ding' werd gebruikt. De weg wijst zichzelf, want de eerste kilometers gaan langs een kaarsrechte sloot die diende om de vijandige tanks tegen te houden. Omdat we allebei nog van 'voor die tijd zijn' zal ik niet ingaan op de waarde van die bunkers en kanalen, omdat ze heden ten dage een 'blijvende meerwaarde blijken te hebben in het landschap' op hun functionaliteit van destijds.

Aanvankelijk is er nog enige buitenwijkse bebouwing, maar dan gaat de omgeving al vlug over in landbouwland dat ongeduldig wacht op de ploegschaar. In de verte zien we de eerste gierton al over het landweggetje scheuren en weldra zal het parfum uit de vergankelijkheid van het aardse bij ons aankomen.... Wij zijn

hier terug in vertrouwde omgeving, alhoewel er eerst toch weer een aangename verrassing op ons wacht. Na het oversteken van een kanaal: de Graafse Raam, lopen we via een oprijlaan naar kasteel De Tongelaar dat tot het gelijknamige landgoed behoort. Aan de overzijde van het kasteel staat een parmantig huis dat ons lijkt te zijn ingericht als gehoorzaal voor een af andere muziekrichting. Omdat het voorjaar nog vrij pril is, kunnen we door de takken van de treurwilg constateren dat er een aardig tuintje met slotgracht om het kasteel heen ligt. Kasteel De Tongelaar en omgeving maakt deel uit van de vroege geschiedenis van het 'Land van Cuijk' en op de binnenplaats van het kasteel is een gedenkplaat aangebracht voor onze militairen die rond 10 mei 1940 bij de Peel-Raamstelling het leven lieten. Een oprijlaan van zeker een kilometer, onder statige Hollandse eiken, gevolgd door een deels moerassig bosgebied brengt ons bij het 'nieuwe' prehistorische natuurreservaat De Maurik. De toegang tot dit natuurgebied wordt ingeleid door een prachtig gelegen oude boerderij die van mij op de foto mag.

Het eerste dat we daarna zien zijn Schotse Longhorns, onmiskenbaar natuurlijke overblijfselen uit de prehistorie toen onze Hollandse koeien nog over het hele westelijk halfrond rondzwierven. De Maurik is over-

zichtelijk gereconstrueerd en omgetoverd tot een prettig wandelgebied binnen een vroegere landbouwbestemming, waar met wijs overleg en intensief werken een natuureservaat voor de toekomst is gerealiseerd. Onbekend maakt onbemind, maar toch raken we meteen onder de indruk van het volgende Raamdalen en het Estersbroek dat nu plotseling links van ons opduikt, we volgen een breed pad langs de Graafse Raam en nu weten we het zeker: we vandaag voor een mooi stukje wandelparkoers gekozen. Hoe vaak zagen we niet de naam Escharen op een richtingbord als we naar Nijmegen toerden, maar feitelijk wisten we niet wat dat inhield. Een alleraardigst dorpje, met een oud gemeentehuis, een flinke kerk die is gewijd aan een niet alledaagse heilige en voldoende aanwas voor de toekomst: de kleuters hebben er juist een speelkwartier.

Grave komen we niet opvallend binnen, maar als we er eenmaal zijn maakt deze Brabantse vestingstad ook meteen indruk. We weten geen goede raad met het Mariabeeld als Hertogin van Brabant en laten ons daarom even imponeren door de Hambrug, helaas zitten die hammen er goed opgeborgen achter stalen deuren waarvan de sleutel op dit moment beslist op het Gildekwartier ligt verstopt.

Even verderop is men bezig met het conserveren van het verleden en daarmee doel ik niet op het uitgestrekte 'gasthuis' dat een prominent deel van Grave beslaat, maar wel op enkele pandjes die zich gewonnen gaven aan de tand des tijds.

Als we dan 'het hoekje omgaan' ondervinden we pas echt hoe koud het vandaag is; een gure wind snijdt ons in het gezicht. We volgen de dijk richting Gassel en hebben vooral uitzicht op het Gelderse aan de overzijde van de Maas. Overrasselt kennen we van de 4Daagse en we weten dat we daar over een paar maandjes weer present zullen zijn. Welke gedachten er achter het rondje dijk schuilgaan weet ik niet, maar om eerlijk te zijn vinden we het toch een beter idee om na een paar kilo-

meters weer naar het 'binnenland' af te zakken. In eerste instantie lopen we nu langs een boomkwekerij met kaarsrechte jonge aanplant van wel 2 tot 3 meter

hoog waarbij elk boompje een staak nodig heeft om zich staande te houden. Wanneer we de provinciale weg zijn overgestoken verandert het landschap al meteen. We passeren een molen en gaan dan een bosgebied in. Opvallend zijn hier de zandverstuivingen maar ook diverse bospoelen. Het ontstaan, en eventuele vroegere betekenis van deze vrij talrijke waterpoelen is ons niet duidelijk geworden. Midden in het bos liggen verder een drietal boerderijen waarvan er twee hun best doen om niet in te storten. Een eind verderop ligt nog een boerderij, maar deze heeft uitdrukkelijk een andere bestemming gekregen en om het grasveld er omheen te betreden moet je wel heel veel durf in je lijf hebben. De waarschuwing voor de honden liegt er niet om. Gelukkig laten de waarschijnlijk hongerige viervoeters zich niet zien, want de omheining rond het perceel zou ons

geen enkele vrijwaring geven voor een aanval! Met een abrupte wending in het parkoers betreden we ons laatste stukje bosgebied en zijn feitelijk amper op 500 meter afstand van het natuurgebied waar we zo'n drie-en-een-half uur eerder doorheen wandelden. Maar goed dat je van tevoren niet precies weet waar elk zijpaadje naartoe leidt!

Eindeloos lijkt de zandweg die ons uiteindelijk naar een asfaltweg zal leiden, om vervolgens over 'een natuurpad' met genummerde paaltjes te mogen lopen: een cadeau dat Hulsdonk heet.

Veel asfalt, met hier en daar het benutten van een verbindingspaadje, is zowat alles wat ons nog wordt geboden.

Een juist afgebouwde 'Farm' trekt onze aandacht en een praatje ter afwisseling met de 'stratenmaker', die bezig is rond het nieuwe gebouw, kan geen kwaad. Tot onze verrassing blijkt 'de keienlegger' een 'legster' te zijn. Ze is de vrouw des huizes, telt 77 lentes, en haar 'knechtje' is tevens de schoondochter.

Omdat er op de farm geen alledaags product wordt gekweekt is ons gesprek ook heel informatief.

Haps biedt ons geen aanknopingspunt om iets over te vertellen, we mogen zelfs het eerste straatje in om eraan voorbij te lopen. Noch van het rijke verleden van de

heerlijkheid Haps, noch van de bijna 4000 jarige geschiedenis van dit waterdorp valt iets te bespeuren op ons pad langs het dorp, alleen de 200 jarige Mariamolent staat daar als ultieme groet aan de voorbijganger. Al de hele namiddag zagen we de twee torenspitsen van Cuijk, dan voor ons, dan weer links en nu steeds dichterbij komend. Vlak voordat we onder de snelweg door

3^e etappe

Mijn verhaal zou te lang worden als ik ook nog de ongeveer 45 km beschreef die we een paar dagen later dwars door de Peel hebben afgelegd. Ook dit middenpeelgebied is de moeite van een wandeldag meer dan waard en geeft ons eigenlijk weer een ander beeld van de streek die het Maas en Peelliniepad 'in woord en daad' probeert te zijn. Toch wil ik nog wel enkele 'belevissen' uit onze derde etappe naar voren brengen: zo beleefden we al avonturen op maandagmorgen 14 april toen we op weg waren naar de aanloop van ons laatste startpunt in Vierlingsbeek. We hebben voor deze dag nogal wat kilometertjes voor de boeg en daarom moeten we vroeg uit de veren. Al om 5 minuten over zeven staan we in Mill op de bus te wachten die volgens rooster om 18 over 7 moet vertrekken naar Cuijk. De chauffeuse heeft onderweg echter een vertraging opgelopen en ze arriveert pas om 1 voor half 8 bij Fitland. Een hele reeks scholieren en wij moeten de trein van 46 voor 8 in Cuijk halen. Met nog drie stopplaatsen op het programma presteert de chauffeuse het om ons precies om kwart voor 8 bij het station Cuijk af te leveren. Ik kan je verzekeren dat ik onderweg bijna 3 keer van m'n stoel ben gevallen, maar we zijn er nog niet! Omdat de rij voor de kaartjes automaat nogal lang is, lukt het alleen mij nog een kaartje te bemachtigen voordat de trein aanrijdt. We zijn binnen en Piet gaat op zoek naar de conducteur die meldt, dat hij direct langs komt. Deze man is zeer coulant: omdat ik een kaartje kan tonen met opstapplaats, prijs en bestemming schrijft hij voor Piet een zo mooi mogelijk 'benaderingskaartje' uit dat als hij de volle mep had willen rekenen €10.50 zou zijn geweest. Als we in Vierlingsbeek uitstappen is hij een en al vriendelijkheid en informeert honderd uit naar 'ons werk' dat we op deze maandag nog voor de boeg hebben. Aldus geschied, hebben wij dan ook alle lof voor de het bedienend personeel van bus- en treindienst (Openbaar Vervoer) in ons land, ook al zal het soms wel eens niet helemaal gladjes verlopen!!!!

De duinen, bossen en bergen rond Overloon imponeren; de volle weidsheid van de Vredepeel, waar vandaag alle denkbare boerenactiviteiten in uitvoering zijn, het geeft een mooi beeld van de 'agrarische evolutie' in de Peel; de Boswachterij St. Anthonis met de Ullingsebergen biedt in zijn volle breedte nog vrije natuur; de om-

Mijn algemene indruk van dit jongste Lange-Afstandswandelpad, als Streekpad 14. Het is zeker de moeite van het bewandelen waard, door een sterk afwisselend landschap, met een indrukwekkend middenstuk en als het einde in zicht komt eigenlijk 15 km te lang.

moeten, passeren we een horecazaak die open is, zo vlak voor ons einddoel zien we echter geen aanleiding om naar binnen te gaan. Nog even mogen we de asfaltweg verlaten, vanwege wat struikgewas in de buurt. Daarna wandelen we Cuijk binnen wandelen, maar het is het nog een flink eind naar het station.

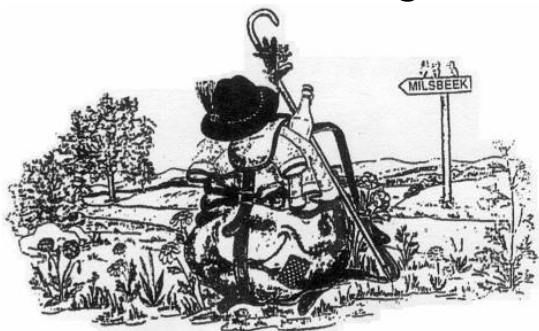
geving van Wanroy waar de bossen op de Molenheide druk zijn met maneges en campings, dit alles tezamen

maken onze laatste etappe van het Maas en Peelliniepad tot een ongekend wandelgenoege. Eens was de Peel onherbergzaam, nu is ze getemd tot het wandelparadijs, maar ook daar zijn de eens zo welkome gastvrije herbergen op het wandelpad vrijwel allemaal gesloten forten, wachtend op hele drommen dagjesmensen die met de auto komen. Wij konden onze trip zonder onderbreking gelukkig afronden in de sfeervolle catacombe van 'Fitland', een grandioos trefpunt op dit streekpad: een rondwandeling door noordoostelijk Brabant.

2^e Pinksterdag

pinksterwandeltocht

te MILSBEEK

9 juni 2003

2^e PINKSTERDAG

Start en finish: Trefpunt 68, Milsbeek

Afstanden 42-28-20-12-6 km
en starttijden: 42 km vanaf 7.00 uur (marathon)
28 km vanaf 8.00 uur
20 km vanaf 9.00 tot 13.00 uur
6 - 12 km vanaf 9.00 tot 14.00 uur

Inschrijving en
Inlichtingen: Korhoenderveld 109, Cuijk
Telefoon 0485 - 322325
Na 18.00 uur

Voor u gelezen: onder redactie van de redactie

DIE KLEINE STRECKE 1

Wij kennen de verhalen van Ad, Jos, Margriet en de gebroeders Willems over de honderden kilometers die zij hebben afgelegd naar Santiago de Compostella. Maar wist U dat er in de regio Eindhoven eens in de twee maanden ook pelgrimstochten gelopen worden van 7 kilometer? Het idee hiervoor komt van Dora Kruijer, pastoraal werkster van de Sint Cathrien-kerk in Eindhoven. Ze ziet het als alternatief voor de traditionele Zondagsmis, want die zegt steeds minder mensen iets. Er wordt gewandeld naar kapellen in de regio, o.a. de Heilige Eijk in Oirschot, maar ook naar het concentratiekamp in Vught. In de krant stond dat zo'n pelgrimage "een wandeltocht zonder Bush" is. Zouden meer mensen moeten doen, want over die oorlog krijg je toch al veel te veel informatie via kranten en TV.

DE KLEINE STRECKE 2:

Deze bedevaart van Onze Lieve Vrouw ter Sneeuw van Veldhoven naar Werbeek (België) kan helaas geen wandeltocht meer genoemd worden. Ze heeft een historie van 300 jaar. In het begin werd zij wel gelopen, maar in later tijden nam men de tram en tegenwoordig de bus of de fiets. Wordt het geen tijd dat een wandelvereniging zich hier over ontfermt??

NEGENTIG JAAR EN NOG STERK AAN HET NET:

Nee, het is niet zo dat Veldhovenaar Jan Lapré op 90-jarige

leeftijd nog steeds in het net klimt, hij speelt nog elke week een uur lang een behoorlijke partij tennis. Om zijn lichamelijke conditie op peil te houden, doet hij elke dag een half uur aan gymnastiek en wandelt hij een uur in marstempo. Zo zie je maar weer: "Wie loopt, die blijft"!

SJEF VAN DE POEL heeft een boek geschreven "Op pad met rugzak en tent". Hierin beschrijft hij 20 meerdaagse tochten, die hij gelopen heeft. Het is een op de praktijk gerichte wandelgids met antwoord op vragen als: wat neem ik mee, wat eet ik en hoe vind ik een camping. De tochten zijn gesitueerd binnen een straal van 300 kilometer in landen als België, Luxemburg, Duitsland, Engeland en uiteraard ook Nederland. Te koop in de betere boekhandel.

DE ANWB is met 3,5 miljoen leden al lang niet meer alleen de belangenbehartiger van automobilisten, ook fietsers en wandelaars spelen een grote rol. Daarom zijn er in de serie "Wandelgidsen" 4 nieuwe titels verschenen: La Palma, La Gomera, Noorwegen en de Moezel. In totaal zitten er nu 14 titels in deze serie. Dat er in deze landen prachtige natuurwandelingen gelopen kunnen worden, hoef ik U niet te vertellen. Ieder gidsje bevat 30 à 35 wandelingen. Soms gaat het om meerdaagse tochten. Met grafiekjes wordt de moeilijkheidsgraad (steilte) aangegeven.

HALLO WANDELAARS

Hierbij een kort verslag van de laatste winterserietocht van OLAT in Leende op 16 maart. We waren deze keer eens goed op tijd, al om 6.00 uur stonden we bij het startbureau. Dat kwam omdat ik bij de eerste wagenpost op de 60 km zou gaan helpen. Toch ben ik niet met Theo Tromp meegereden naar de post, omdat Hein Lenders daar ook voor gekomen was.

Het was weer een mooie OLAT-wandeltocht, maar helaas wel de laatste van deze serie.

Volgens Kees en Piet was de 60 km heel erg mooi, maar wel pittig. Ze waren al om 7.00 uur van start gegaan. Ik ben tot 10.30 uur op de post gebleven waar de 40 en later ook de 60 km langs zouden komen. Ik heb daar boerenkoolstampot en worst mee helpen koken. Maar omdat ze op die post voldoende hulp hadden, hebben ze mij vrij gegeven om ook een eind te gaan wandelen. Iemand bracht mij om 10.30 uur naar het startbureau en daar vandaan ben ik toen de 20 km gaan wandelen. Het was prachtig weer en een heel mooie wandelroute die goed was gepijld.

Kortom, we hebben weer een heel gezellige dag gehad. Daarom, hierbij ook de hartelijke groeten namens Kees, Piet, Lisette, Bert en mijzelf. Verder iedereen van de vereniging bedankt voor de goede verzorging en tot ziens bij de 4Daagse

Inge van Egmond.

ST. CUTHBERT'S WAY MELROSE TO LINDISFARNE, 1 – 11 JUNI 1999

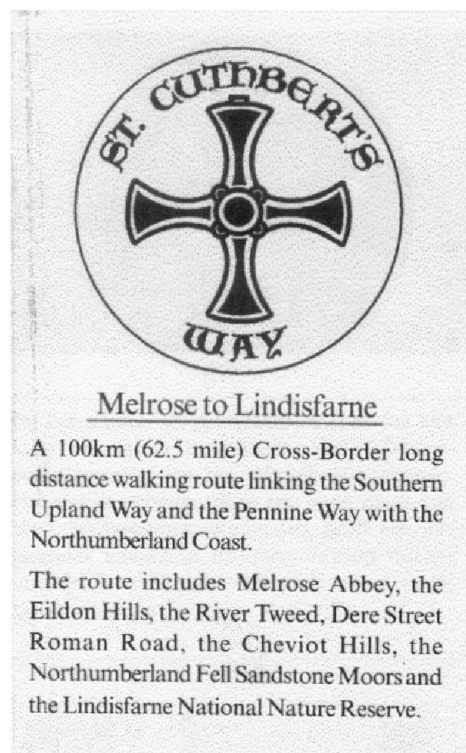
Door: Christiaan en Félice Koehler

De hut aan boord van de inmiddels 22 jaar oude "King of Scandinavian" stinkt niet naar stookolie zoals in 1997, maar ligt wel erg dicht bij de lawaaierige machinekamer. Maar de vlekkeloze overtocht van IJmuiden naar Newcastle over een vrijwel gladde zee en een uitstekend 'dinerbuffet' volgens Deens concept met veel soorten heerlijke verse vis vormen een veelbelevende start van een fijne wandelvakantie.

Bij aankomst in Newcastle brengt de bootbus ons naar Newcastle's Central Station, waar we op het nippertje in de trein naar Berwick-upon-Tweed stappen. Na 25 minuten komt de Noordzeekust in beeld en proberen we zicht te krijgen op onze Northumbrian Coastal Walk van 1997. Het is een heel bijzonder gevoel te beseffen welke afstand we toen hebben gelopen en wat we zoal te zien hebben gekregen. De 'fasttrain' gaat inderdaad razend snel en voordat je het weet doemt Berwick-upon-Tweed op, sta je daar op het station en komt op het zelfde moment de bus aanrijden voor de laatste reisetappe naar het zuidelijkste Schotse stadje Melrose, waar we om 12.17 h aankomen. Zo snel en comfortabel hebben we nog nooit gereisd!

Melrose is 'n lieflijk stadje met een duidelijke streekfunctie. De eenvoudige winkeltjes en pubs zijn rondom de 'market' gelegen. In het gezellige 'Tourist Info Centre' treffen we Liza aan zodat we haar kunnen bedanken voor de gestuurde informatie en het reisadvies.

De geconserveerde ruïne van 'Melrose Abbey' is het startpunt van de tocht. Helaas gaat dit imposante bouwwerk

schuil achter 'n fikse regenbui zodat een bezichtiging weinig zinvol is.

In Abbey's 'Priorwood Garden' telen vrijwilligers allerhande droogbloemen en kruiden. In een aangrenzend gebouwtje

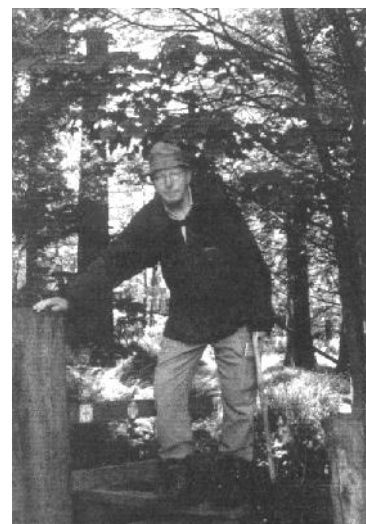
worden de pronkstukken uitgesteld en zaden, droogbloemen en allerlei kunstwerkjes te koop aangeboden. Een vriendelijke vrijwilligster geeft ongevraagd uitleg en voert ons door een indrukwekkende droogkamer en een voorraadmagazijn vol kleurrijke bloemen: 'n bijzondere belevenis.

Bij het school- en sportcomplex staat het niet meer als zodanig in gebruik zijnde 'Schoolhouse' waarin ooit het schoolhoofd woonde. Het statige gebouw, door een hoge muur van het schoolgebeuren gescheiden, heeft een uitgestrekte fraaie tuin, de hobby en trots van het vriendelijke echtpaar Edmond, onze eerste B&B-verzorgers.

Barbara Johnson, one of the 'Four Ladies' die wij in 1997 bij Mags Charter's B&B in West Mains hebben ontmoet, is zo vriendelijk ons de aangekondigde lijst met aanbevelingswaardige B&B's te sturen.

De hulpvaardigheid strekt zich zelfs zover uit dat de lieve Joan Spears ons bij Mary Anderson in Liliardsedge opbelt om te infomeren of de reserveringen wel volgens wens verlopen. Zo niet dan is zij graag bereid om even in te springen.

Dát heet nu 'vriendelijke hulpvaardigheid op afstand' van mensen, die je slechts één keer hebt ontmoet!

'Melrose Abbey, one of the four great Border Abbeys, was founded in 1136 by King David I for Cistercian monks who had come here from Rievaulx in North Yorkshire. They were famed for their farming and horticultural skills, and the abbey owned large areas of land in the Borders.'

We hebben overigens een dankbaar gebruik gemaakt van hun ervaringen; in ons verdere verhaal komen we er uitgebreid op terug.

Een goed verzorgde B&B plus een stevig 'barmeal' zijn immers belangrijke voorwaarden om een voettocht te doen slagen.

Wie van plan is om veel kilometers te lopen doet er goed aan niet aan de tocht te beginnen; de kwalificatie 'stenuous', die vooral betrekking heeft op de uitgestrekte, soms steile Cheviot Hills met bovendien een paar modderige trajecten komt volledig uit de verf. Ons daggemiddelde van 2,3 km/h is nog nooit zo laag geweest. Bovendien hebben we er elke dag flink aan moeten trekken om 's avonds op een redelijke tijd binnen te zijn.

Dag 1

vertrek 9.15 h

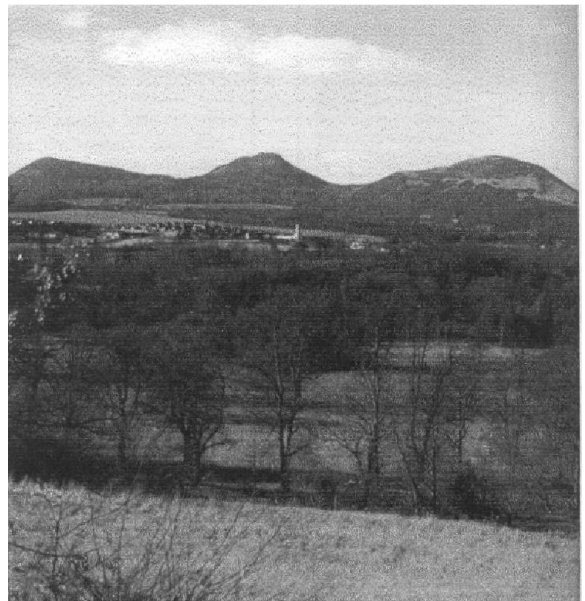
aankomst 18.15 h

150 meter ná de laatste huizen van Melrose begint het pad naar de voet van de Eildon Hills, en om er in te komen wacht ons daar een 134 treden hoge houten trap.

Trede na trede blijkt zonneklaar, dat deze steile helling zonder trap nauwelijks te neen is. Na de trap blijft het pad stijgen en kronkelt tussen eeuwenoude manshoge bremstruiken. Op het zadel tussen de twee hoogste 'hills' hebben we fantastisch uitzicht op de geel gekleurde hellingen met daaronder Melrose en omgeving. Vóór ons ontsluit zich gaandeweg het schitterende kleurrijke landschap van 'the River Tweed Valley'. Opvallend is het contrast tussen de roodachtige, onvruchtbare zure grond en de reeds begroeide groen-gele akkers. Maïs, voedergras en koolzaad groeien hier maar moeizaam en daarom zijn er, aldus een latere uitleg van Debby Plaifair, zo weinig 'farmyards' in deze omgeving. We verlaten even het pad om wat hoger op te genieten van dit prachtige panorama..

Wanneer we hier ooit eens terugkomen zijn we vast van plan om over de drie fascinerende, spaarzaam begroeide toppen van de Eildons te

trekken en te luisteren naar de graspieper, kneu, heggenmus, winterkoninkje, geelgors, vink en fitis. Overigens voelen ook de torenvalk, sperwer en herten zich hier thuis. De eerste dagen zullen de Eildons bij elke tergblik in beeld blijven. In deze eenzaamheid ontmoeten we een amazone en later op de dag nog 'n visser bij 'the River Tweed' en daarbij blijft het voor vandaag. De Eildons, in 'the Scottish Borders county', vormen het voorportaal van het strijdgebied in de destijds onneembare verlaten Cheviot Hills, waar niet alleen Julius Agricola 'the Roman governor of the British province' in 80 AD de strijd moest opgeven, maar waar ook het eeuwen later eindeloze touwtrekken tussen Engelsen en Schotten heeft plaatsgevonden met o.a. de vestingstad Berwick-upon-Tweed als inzet. Ian Smith, de ontwerper van 'the Northumbria Coastal Walk', de tocht die wij eerder maakten, zegt hierover:

'Berwick-upon-Tweed is a very Scottish town, for all that it is now England. It is an English town, but a Scottish Royal burgh. Its football team plays in the Scottish League, its banks are mainly Scottish, yet its police, schools and local buses are English. Geographically it ought to be in Scotland, for it lies on the north bank of the Tweed.'

St. Boswell is weliswaar fraai gelegen aan de zuidelijke oever van 'the River Tweed' maar heeft tengevolge van de vele overstromingen in de vorige eeuw veel van zijn aantrekkelijkheid verloren. De paar B&B's die het dorp telt en het hotel zijn doorgaans bezet met golfers en daarom, horen we later, lopen 'the St. Cuthbert's walkers' liever richting Harestanes; and so do we!

Ons pad loopt 'on a bank and out of the way of stray shots from a beautiful situated 9-holes golf course. The club has kindly said that walkers can use the clubhouse facilities, which includes not only the toilets, but also the bar.'

We blijven de rivieroever volgen en passeren daarbij een waterkering, een soort hindernis, die elk jaar maar weer door de zalm wordt genomen op zijn weg om kuit te schieten. De rivier is ter plekke ondiep en 'n eldorado voor sportvissers.

't Is feest!

Volop watervogels, opspringende vis (Forellen, hoorden we later) duikende meeuwen en dat alles tegen een glooiende achtergrond met grazend vee en statige opvallend hoge loofbomen. St. Cuthbert moet dát geweten hebben!

'Rye short bread with Mrs. Darlington's Traditional Farhouse Medium Cut Orange Marmelade' met koffie uit de warmhoudfles en 'n stuk chocolade toe is onze favoriete lunch; 's middags volgt nog een appeltje.

De meanderende Tweed heeft vooral de noordelijke oever uitgeslepen en op sommige plaatsen huist in de steile wand de oeverwaluw. Boven een vistrap halen tientallen meeuwen acrobatische toeren uit om een visje te bemachtigen.

De routebeschrijving maant de wandelaar te genieten van het landschap, dat ná de volgende bocht van de Tweed in zicht komt. Ons pad loopt tussen de grazende koeien en langs vissende reigers. Aan de overkant rijst als het ware uit het water het domein van 'the duke of Sutherland' op. Het is omringd door geweldig hoge statige populieren en dát in een glooiend landschap. Ons tempo ligt laag, om van al dat moois te kunnen genieten, maar dat betekent wel dat er weinig tijd resteert om ook nog eens het gehucht Maxton in te gaan.

De deels 17^e en deels 18^e eeuwse kerk is 'n soort bedevaartsoord en heeft een Nederlandse luidklok uit 1609; hoe zou die daar gekomen zijn?

Daarna komt 'the Dere Street' een 'Roman Road' en, aldus de routebeschrijving: 'waymarked along with Roman helmets'; dát kan niet missen en dat geldt óók voor de aangekondigde regen!

Probeer je een bijna 2 eeuwen oude 'Roman Road' voor te stellen: 'n kronkelend pad, uitgesleten hooguit 1½ meter breed

maar meestal smaller. Glibberig, overal óf stekelige meidoorn, óf stekelige braamstruiken. Solitaire beuken en eiken met een schoonheid en een omvang zoals we nog nooit eerder hebben gezien. Lang, maar liefst 5 km, donker, soms bijna onheilspellend.

Just past the top of a rise, a short diversion to the right over a stile will enable you to see Lady Lilliard's Stone, a small coffinshaped monument to the legendary bravery of a local woman during the Battle of Ancrum Moor, fought in this area in 1545.

The inscription records that: Fair Maiden Lilliard lies under this stane. Little was her stature, but muckle was her fame. Upon the English loons she laid many thumps, and when her legs were cuttit of, she fought upon her stumps.

'If you are intending to stop overnight at the Liliardsedge, you will leave the path here' zegt de beschrijving. En dat is precies wat we willen en waar we ook dringend aan toe zijn. Vergeet het maar, er blijkt geen pad te zijn omdat, zoals we later horen, de toestemming werd ingetrokken toen het boekje al was gedrukt. We pakken dus, met de moed in-, en de modder op de schoenen, de Dere Street weer op. Na ongeveer 1 km komt er rechts een wazig paadje, verscholen tussen het hoge natte gras, maar er staat een B&B bord bij. We wagen de gok en staan 10 minuten later voor een tuinhekje. Via een gezellige achtertuin komen we bij een fraai huis, onze B&B van de onvergetelijke gastvrije Mary Anderson die zich ontfermt over onze bemodderde schoenen en capes. We knappen ons wat op en pakken vóór het huis de bus, die ons naar het naburige Ancrum brengt voor een verrukkelijk barmeal in 'the Crossed Keys' en ons daarna weer voor de deur afzet. Intussen heeft Mary onze kleren en schoenen gedroogd.

Mary vraagt Christiaan in de keuken aan te schuiven om B&B's te regelen. Na tientallen telefoongesprekken en met inschakeling van bevriende relaties weet zij ons de eerste dagen onder te brengen. Na een verrukkelijke nachtrust vinden we een heerlijk ontbijt met 'grapefruit, serials, bacon, eggs, mushrooms, tomatos, marmelade, toast, milk, tea and coffee' plus een goed gevulde warmhoudfles voor onderweg.

Ná een onvermijdelijke zompige poel en het hoge natte gras pikken we 'the Dere Street' weer op en vervolgen onze tocht.

Wordt vervolgd

10 mei	Wageningen Plantsoen 3	40-25-15-5 km	08.00 uur	☎ 0317-410777	18 mei	Achtmaal Buntweg 1a	40-25-18-12 km	07.00 uur	☎ 076-5984830
10 mei	Ridderkerk Kievitsweg 107	40-25-15-10 km	08.00 uur	☎ 0180-418964	18 mei	Den Bosch Meerendonk 1	40-30-20-15-10	07.00 uur	☎ 073-6414627
10/11	Amstelveen Doorweg 21	40-25-15-10 km	08.00 uur	☎ 0297-320813	22/25	Diever Hoofdstraat 88	40-30-20-10 km	07.00 uur	☎ 0521-592661
10/11	Pijnacker Noordweg 83a	40-25-15-10 km	08.00 uur	☎ 015-261221	24	Geldermalsen Kostverlorenkade	50-40-30-20 km	07.00 uur	☎ 0481-652207
11	Berg en Terblijt Rijksweg 132	30-20-15-10 km	07.00 uur	☎ 043-6040585	25 mei	Eindhoven	38 km	08.00 uur	stipt voorinschrijven ☎0497-573262 (Eindh-Lyksgestel)
17	Halsteren Fabrieksstr 14	50-40-25-15-10	07.00 uur	☎ 0164-684519	25	Zevenbergen Galgenweg 62	50-40-25-15-10	08.00 uur	☎0168-325389
17	Leerdam Sportcompl.	50-40-30-20-15	06.30 uur	☎ 0345616471	31/1jun	Waalwijk St.Crispijnstr 63	40-30-25-20-15	08.00 uur	☎0416-335140
17/18	Nijmegen 2D Elzenstraat 4	80 t.m.15 km	08.00 uur	☎ 024-3231261	1 juni	OLAT Weert Voorhoeveweg 2	10-20 km	07.00-08.30 uur	☎0495-450325

Autobedrijf stienen someren

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi-/en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon : 0493-493111
Telefax : 0493-494824

OLAT Programma

Int. Wandelweekend

zaterdag 31 mei - zondag 1 juni
Zaal 'Dennenoord'
Voorhoeveweg 2, Weert

31 mei 12.00 uur 100 EM/24 uur van Weert
31 mei 12.00 uur 50 km dagmars
31 mei 18.00 uur 100 km van Weert
31 mei 20.00 uur 50 EM Kennedytocht
31 mei 24.00 uur 50 km nachtmars
(wedstrijd/prestatie op rondparkoers 6630 meter)

1 juni natuurtocht 10 en 20 km,
start 07.00 - 08.30 uur

vraag informatie en folder bij:
Mariet Ahlers ☎ 06-24175221
Theo Tromp ☎ 0495-450325

9^e Wandelvierdaagse

”Drentse Friese Woud”

22 tot en met 25 mei 2003

Afstanden: 40,30,-20 en 10 km
Inlichtingen: dhr. J.R.Blaauw,
Gerritsstraat 4, 7981 BS DIEVER
Tel. 0521-592661
www.walk.to/diever

CAFE-BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040-2062019
Langstraat 8 - LEENDE

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud
buffet

Sonseweg 3
5492 HK NIJNSEL
Tel. 0413-479680
Fax 0413-478704

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

KOM WANDELEN IN TSJECHIE

Goed gemarkeerde wandelroute's in het Nederlands.
Verblijf in hotel, appartement of op camping
Hollandse gastvrijheid, maar Tsjechische prijzen.
Vernerovice 131 Vernerovice bij Broumov
Info: www.aktief.cz
Tel: + 420 491 582 138 Tel: 06.12236194